ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10 — Ἐξάμηνος » 5

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12 — Ἐξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 610

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 18ῃ Σεπτεμβρίου 1918.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΕΘΝΙΚΟΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Ὅσον ὁ ἱ. κλῆρος τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλλην. Ἐκκλησίας ἔχει τὰς ἐνδόξους καὶ μεγάλας αὐτοῦ παραδόσεις, αἵτινες ἠγλάϊσαν καὶ ἐδόξασαν αὐτὸν καὶ κατὰ τὰς ζοφερωτέρας ἐθνικὰς ἡμέρας, τόσον καὶ ὁ Ἑλληνικὸς διδασκαλικὸς κόσμος ἔχει ἔνδοξον ἀλλὰ καὶ μαρτυρικὴν ἱστορίαν, ἡ ἐθνικὴ δὲ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον εἶνε ἄϋδιος καὶ ἄφθιτος.

Τὸ χειμαζόμενον ἐν ζοφερᾷ δουλείᾳ Γένος ἡμῶν παρηγοριαν καὶ θάρρος εὗρε παρὰ τοῖς ἱερεῦσι καὶ διδασκάλοις, οἵτινες ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ ἤναπτον τὴν πνευματικὴν δᾷδα καὶ ἐφώτιζον τὸν ἀκοτεινὸν δρόμον του, ὅστις ἔμελλε νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Ἀναγινώσκοντες τὰς βιογραφίας τῶν ἐνθέων ἐκείνων ἀνδρῶν συνεχόμεθα ὑπὸ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον ἀφοσίωσιν καὶ αὐταπαρνησίαν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Γένους ἡμῶν, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν ἄλλο ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ ἔσχεν ἄνδρας τοιούτους.

Τέκνα πτωχῶν γονέων—καὶ ἦσαν πτωχοὶ πάντες οἱ ὑπὸ δουλείαν Ἕλληνες—ἐπεδίδοντο μετὰ φλογεροῦ ζήλου εἰς τὰ πενιχρότατα τότε Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ διὰ μυρίων κόπων καὶ στερήσεων φωτισθέντες μετέδιδον εἶτα ὑπὸ μυρίους κινδύνους τὰ πενιχρὰ φῶτα των εἰς τοὺς τρέμοντας ὑπὸ φόβου τῶν τυράννων Ἑλληνόπαιδας καὶ ἐνεφύτευον εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν λατρείαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἄλλοι τούτων, τυχόντες εὐρυτέρας καὶ ὑψηλοτέρας παιδείας, καὶ συνέγραφον καὶ ἐδίδασκον πρὸς φωτισμὸν τοῦ δουλεύοντος γένους καὶ πατριωτικοὺς ἐράνους συνέλεγον καὶ τὴν ἰδίαν πενιχρὰν περιουσίαν διέθετον ἱδρύοντες καὶ συντηροῦντες σχολεῖα εἰς ἀποκέντρους τόπους μακρὰν τῶν βασκάνων ὀφθαλμῶν τοῦ τυράννου καὶ ἐκεῖ ἐσφυρηλάτουν τὰς μεγάλας καὶ γενναίας ψυχὰς αἵτινες θὰ ἐκάλουν τὸ Γένος ὅλον εἰς τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Ὁ Φεραῖος Ρήγας ἐγένετο ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀληθῶς διδασκαλικοῦ τούτου κόσμου, ὡς ὁ παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' οἱ ἐνδοξότεροι καὶ ἀγλαότεροι ἐκπρόσωποι τῆς ἐπιλέκτου μοίρας τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας.

Ὅτι εἷς τὰς δύο ταύτας τάξεις ἡρώων καὶ μαρτύρων ὀφείλει τὸ ἔθνος ἡμῶν τὴν παλιγγενεσίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐν μεγίστῳ μέτρῳ, εἶνε βεβαιωμένον ἱστορικῶς καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀρνούμενος τοῦτο· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀρξάμενος ἀγὼν τῷ 1821 δὲν ἔληξεν ἔτι, μὴ συντελεσθέντος ὁλοσχερῶς τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἰδεωδῶν ἰῶν ἀθανάτων ἐκείνων ἡρώων, ἐφύσον καὶ ἐλαχίστη γωνία γῆς Ἑλληνικῆς ξενοκρατεῖται, τὸ ἔργον τῶν μεγάλων ἐκείνων ἐθνικῶν διδασκάλων καὶ κληρικῶν ὀφείλουσι νὰ συνεχίσωσιν οἱ σύγχρονοι κληρικοὶ καὶ διδάσκαλοι πανταχοῦ μὲν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μάλιστα δὲ ἐν τῇ Ἑλληνικωτάτῃ ταύτῃ Νήσῳ, ἧς ἡ ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ τύχη διακυβεύεται κατὰ τοὺς παρόντας καιρούς.

Οὐδεμία βεβαίως χωρεῖ σύγκρισις τῶν σημερινῶν πρὸς τοὺς φόβερους καὶ τρομακτικοὺς ἐκείνους καιροὺς ὥστε οἱ σημερινοὶ ἐθνικοὶ ἀγῶνες νὰ φαίνονται μᾶλλον ὡς παιδιαί.

Ἐκεῖνοι εἶχον ἀναλάβει τὸν σταυρὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Γένους μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι θὰ σταυρωθῶσι καὶ ἀποθάνωσιν ἀφανεῖς καὶ ἄγνωστοι εἰς τοὺς ἀποκέντρους τόπους ὅπου ἠγωνίζοντο, ἐνῷ οἱ διδάσκαλοι σήμερον ἐπιδιδόμενοι ὁλοψύχως εἰς ἐξέγερσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς ἔγκαιρον ἐκδήλωσιν τῶν διακαεστάτων ἐθνικῶν πόθων αὐτοῦ κατὰ τρόπον ἔντονον καὶ ἐναργῆ, ἀλλὰ πάντοτε νομοταγῆ καὶ ἔμφρονα ἐξυπηρετοῦσι καὶ ἐνισχύουσι μεγάλως τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν, μετὰ τῆς αἰσίας δὲ ἐκβάσεως αὐτῆς ἐξυπηρετεῖται θαυμασίως καὶ τὸ συμφέρον αὐτὸ τῶν διδασκάλων. Οὐ μόνον, ἄρα, οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον, ὡς ποτε οἱ ἔνδοξοι προκάτοχοι αὐτῶν τοῦ δουλεύοντος Γένους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξασφαλίζουσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των ἡμέρας εὐτυχεῖς ἅμα καὶ ἐνδόξους.

Ἀρυόμενοι ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν ψυχῆς καὶ ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ καὶ θαυμαστοῦ παραδείγματος τῶν μεγάλων ἐθνικῶν διδασκάλων διάφλογον πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν, ἂς γένωνται ἔνθεοι ἀπόστολοι ἐθνικοὶ δαδοφοροῦντες παρὰ πάσῃ κοινότητι Ἑλληνικῇ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἐξάπτοντες πανταχοῦ τὴν φλόγα τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Τὰ σχολεῖα ἂς ἀναδείξωσι κέντρα καὶ ὁρμητήρια τῆς πατριωτικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἐξεγέρσεως τῶν κοινοτήτων, καὶ πᾶσα σημαντικὴ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ ἑορτή, ἂς ἀναδείκνυται ἐνθουσιαστικὴ πατήγυρις πατριωτική, ἀπὸ τῆς ὁποίας οἱ συναγειρόμενοι ἀστοὶ καὶ ἀγρόται νὰ μεταλαμβάνωσι τοῦ ἱλαροῦ φωτὸς τῆς νέας ἐθνικῆς ἀναστάσεως.

Οὕτω πράττοντες οὐδόλως ἀντιτίθενται πρὸς τὰ αἰσθήματα καὶ συμφέροντα τῆς κυριάρχου δυνάμεως, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τῶν ὑπερόχων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἡγετῶν τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ καὶ στρατοῦ, οἵτινες ἀπὸ τετραετίας μάλιστα ἀνεπέτασαν τὴν σημαίαν τῶν εὐγενεστέρων ἀρχῶν καὶ ἰδεωδῶν, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν λαῶν, ὅσοι δὲ λαοὶ δὲν ἠθέλησαν ν' ἀκούσωσι τὸ θεσπέσιον κήρυγμα καὶ νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτοῦ θὰ ἐθεωροῦντο δικαίως ἀνάξιοι πάσης ἐλευθερίας.

Κελοῦνται εἰς ἐλευθερίαν τὰ πολωτικὰ καὶ σλαβικὰ φύλα, ἄτινα καὶ ἐπολέμησαν κατὰ τῶν στρατῶν τῆς Συνεννοήσεως· αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι οὔτε πολεμήσαντες οὐδ' ἄλλως πως εἰσενεγκόντες εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, δέχονται ἐπισήμους ἐπαγγελίας περὶ ἀποκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τῇ Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας, καὶ οἱ Ἀρμένιοι διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν πάντα λόγον ἔχουσι νὰ προσδοκῶσι τὴν παλινόρθωσιν αὐτονόμου καὶ ἐλευθέρας Ἀρμενίας.

Διατί ἐπὶ πᾶσι τούτοις πᾶσα γωνία καὶ μοῖρα Ἑλληνικὴ νὰ μὴ δικαιῶται νὰ ἴδῃ ἑαυτὴν ἐλευθέραν καὶ ἡνωμένην μετὰ τῆς ἐλευθέρας ἤδη Ἑλλάδος ἀγωνιζομένης καὶ προκινδυνευούσης καὶ αὐτῆς ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεωδῶν τῶν Συμμάχων;

Ἡ Κύπρος χαιρετίζουσα διὰ τοῦ πρωθιεράρχου καὶ ἐθνάρχου αὐτῆς τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν διεκήρυξε ταύτην ὡς περίοδον μεταβατικὴν καὶ ἄσμενος ἀπεδέξατο τὴν μεταπολίτευσιν ὡς προοίμιον εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

Ἔκτοτε μέχρι σήμερον οὐδέποτε παρεξέκλινε τῆς κατευθύνσεως πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη αὐτῆς καὶ οὐδέποτε παρέσχεν ἀφορμὴν πρὸς τὴν κυρίαρχον δύναμιν ὅπως σκεφθῇ αὐτὴ ὅτι οἱ Νησιῶται ἐπελάθοντό ποτε τῆς ἀξιώσεως αὐτῶν.

Ὁ παρὼν πόλεμος παρὰ τὰ ἀνεκλάλητα δεινὰ καὶ τὰς ἀπαραδειγματίστους συμφορὰς, ἃς ἐπεσώρευσε κατὰ σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, θὰ ἐξαγνισθῇ καὶ θὰ ἐξαγιασθῇ μόνον ὑπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν διακηρυσσομένων ἀρχῶν περὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, καὶ εἰς τὸν ἐξαγνισμὸν καὶ ἐξαγιασμὸν τοῦτον συντελοῦμεν ἐργαζόμενοι καὶ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύπρου.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

ΟΙ ΒΕΛΓΟΙ

Ὁ μακρὸς καὶ τρομακτικώτατος πόλεμος, ὅστις μαστίζει δεινῶς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, πρόκειται μετὰ τὴν ἔκβασιν αὐτοῦ νὰ τροποποιήσῃ μεγάλως τὸν γεωγραφικὸν χάρτην τοῦ κόσμου ἡμῶν καὶ κατὰ τὴν διάρκειάν του θὰ ἐχῃ ἀλλοιώσῃ βαθέως τὸν χαρακτῆρα ἰῶν ἐμπολέμων ἐθνῶν· ἐνδιαφέρει ἄρα πᾶσαν φιλομαθῆ ἀναγνώστριάν μας νὰ γνωρίζῃ ὁποίᾳς τις περιγράφεται ὁ χαρακτὴρ πρὸ τοῦ πολέμου, ἵνα παραβάλῃ τοῦτον πρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὃν θὰ ἔχωσι προσλάβῃ τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, καὶ οὕτω δύνανται νὰ διακρίνωσι τὰς ἐπελθούσας ἀλλοιώσεις καὶ τροποποιήσεις Ἵνα εὕρωμεν ἀμερόληπτον ὁπωσδήποτε περιγραφὴν τοῦ πρὸ τοῦ πολέμου ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐμπολέμων ἀνατρέχομεν μέχρι τῆς ἐννάτης δεκαετίας τοῦ π. αἰῶνος ὅτε πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι λαοὶ εἰρήνευον καὶ ἐπεκράτει ψυχικὴ γαλήνη, μὴ διαταράττουσα τὰ φρονήματα καὶ συναισθήματα τῶν βιογράφων.

Πρὸς τοῦτο λαμβάνομεν ὡς ὁδηγὸν τὸ ἀξιόλογον σύγγραμμα τοῦ Καρόλου Βαζὲλ (*Charles Vogel*), ἐπιγραφόμενον «Ὁ ἐπίγειος κόσμος» (*Le monde terrestre*) ἐκδοθὲν τῷ 1880.

Κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, τὴν πρώτην πρωτοβολὴν ὑπέμεινε τὸ ἡρωϊκὸν καὶ μαρτυρικὸν Βέλγιον, ὅπερ καὶ θὰ κατελάβῃ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τούτου ὑπέροχον θέσιν, διότι διὰ τῆς ἐρρωμένης καὶ πεισμονὴς ἀντιστάσεώς του κατὰ τοῦ εἰσβαλόντος γερμανικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας ἐβράδυνε ζωτικῶς καὶ μὴ ἀφέτρεψε τὴν πορείαν καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Ἐνδιαφέρει, ἄρα, νὰ μάθωμεν ὁποῖός τις ἐγένετο ὁ μικρὸς ἀλλ' ἡρωϊκὸς οὗτος λαὸς πρὸ τοῦ πολέμου ἐξ οὗ θὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως καὶ τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

Τὸ Βέλγιον ἔχει ἔκτασιν 11,400 τετραγωνικὰ μιλίων καὶ ἠρίθμει τῷ 1914 650 ψυχὰς κατὰ τετρ. μ'λιον ἤτοι εἶνε ἡ ἠτο ἡ πυκνότερον κατῳκημένη χώρα ἐν τῷ κόσμῳ, διότι ἅμεσος μετ' αὐτὸ ἕπεται ἡ Ὁλλανδία μετὰ 407, ἡ Μ. Βρεττανία μετὰ 374, ἡ Ἰσπωνία μετὰ 356, ἡ Ἰταλία 315, ἡ Γερμανία μετὰ 311 ψυχ. κατὰ τετρ. μίλιον καὶ μετὰ μικροτέρου βαθμηδὸν ἀριθμοῦ αἱ λοιπαὶ χῶραι.

Τῷ 1910 τὸ Βέλγιον ἠρίθμει 7,516,730 κατοίκους. Ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ φλαμανδικὴ εἶναι ἀπὸ κοινοῦ ἐπίσημοι γλῶσσαι τοῦ Βελγικοῦ Βασιλείου, καὶ ἐκκλησία τρὸ Κράτους ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία.

Ἡ ἠρημωμένη καὶ ἀνεσκαμμένη σήμερον χώρα καὶ ὑπὸ τὸ πέλμα τῶν Τευτόνων ἐπιδρομέων στένουσα περιγράφεται ὡς ἑξῆς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως μας:

«Ἐκτὸς τῆς ὀρεινῆς χώρας τῶν Ἀρδεννῶν, αἱ πεδιάδες τοῦ Βελγίου, παρὰ τὴν γονιμότητα αὐτῶν, στερεῦνται ἐν μέρει τοῦ θελγήτρου φύσεως γραφικῆς, ἡ ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου οὐχ ἧττον κατέστησε τὰς Φλάνδρας, τὴν Βραβάντην καὶ τὴν ἐπαρχίαν Λιμπούργης ἢ Λιέγης ἀληθεῖς κήπους πλήρεις χλοερότητος καὶ φυτειῶν ὑπερόχων. Διαγελῶσαι κῶμαι, ἀποτελοῦμεναι ἐξ ὡραιωνοϊκιῶν ἐξ ὀπτῶν πλίνθων, συχνότατα παρατεταγμέναι εἰς γραμμήν, τοῦθ' ὅπερ διακρίνει αὐτὰς τῶν πόλεων, ἐναλλάσσουσι πανταχοῦ κατὰ βοαχεῖ διαλείμματα μετὰ τῆς ἀρχαίας ἢ τῆς συγχρόνου λαμπρότητος καὶ πλήρους πρωτοτυπίας αὐτῶν.

Ἐπὶ πλέον, ἀγροικίαι μεγάλων γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀναρίθμητα ἐργοστάσια εἶνε διεσπαρμένα ἀνὰ τὰς πεδιάδας μετὰ πλήθους κατοικιῶν ἀπολαυστικῶν. Τὰ πάντα φέρουσι τὸν χαρακτῆρα ἰσχυροῦ κοινοτικοῦ βίου καὶ πολιτισμοῦ ἀρχαίου ἤδη, πάντοτε ὅμως ἐν προόδῳ. Αἱ ἱστορικαὶ πόλεις τῆς χώρας, αἱ Βρύγαι (*Bruges*), ἡ Ἀμβέρσα, αἱ Βρυξέλλαι, ἡ Γάνδη ἡ Λουβαίν, ἡ Μαλὶν δείκνυνται πλουσιώτεραι ἔτι ἢ αἱ τῆς γαλλικῆς Φλάνδρας περὶ τὰ θαυμάσια τῆς ἀρχαίας φλαμανδικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῶν καθεδρικῶν ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν κωδωνοστασίων αὐτῶν, τῶν δημαρχείων κλπ.

Μετὰ τῶν θρησκευτικῶν τούτων κτιρίων, τὰ μέγαρα, τὰ δημόσια μουσεῖα, αἱ πινακοθῆκαι τῶν ἐρασιτεχνῶν καὶ οἱ οἶκοι τῶν ἰδιωτῶν κατακλύζονται ὑπὸ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς περιλάμπρου ἐκείνης Φλαμανδικῆς σχολῆς τῶν *Rubens* καὶ τῶν *Van Dyck*, τῶν *Breughel* καὶ τῶν *Teniers*, τόσων θαυμαστῶν περὶ τὴν εἰκόνα ὡς καὶ περὶ πάντα τὰ εἴδη τοῦ πραγματισμοῦ ἀπὸ τῆς πλέον σοβαρᾶς μέχρι τῆς μᾶλλον σφριγώσης ἡδυπαθείας καὶ ἐπιτηδεύσεως ὡς καὶ τοῦ μᾶλλον οἰκείου καὶ τετριμμένου ἢ ἀγροίκου.

Ἐκεῖ ὡσαύτως διετηρήθη τὸ πλεῖστον τῶν πολυτίμων ποικιλμάτων (κεντημάτων) ἅτινα ἐγένοντο μία τῶν μεγαλειτέρων δοξῶν τῆς καλλιτεχνικῆς βιοτεχνίας τῶν Κάτω Χωρῶν κατὰ τὸν μεσαίωνα.

Καίτοι στενῶς συνδεδεμένα ἀπ' αἰώνων καὶ ζῶντα παρ' ἀλλήλοις ἢ καὶ συγκεχωνευμένα ὑπὸ τὸ αὐτὸ διεκητικὸν σύστημα εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε πολὺ ἀφωσιωμένα ἀμφότερα, τὰ δύο συστατικὰ στοιχεῖα τῆς Βελγικῆς ἐθνότητος πολὺ διαφέρουσιν ἀλλήλων, τοῦθ' ὅπερ ἀληθὲς εἶναι μόνον διὰ τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ, μετὰ τῆς γενικῆς χρήσεως τῆς γαλλικῆς εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν φυσικῶν χαρακτηριστικῶν καὶ ἄλλων γνωρισμάτων τῆς φυλῆς μαρτυροῦσι περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς καταγωγῆς αὐτῶν.

Οἱ Οὐαλλόνοι, φυλὴ ἐνεργητικὴ καὶ αἱματώδης, φερόμενοι ἐπὶ τὰς μᾶλλον τραχείας ἐργασίας καὶ τελεῖως περιρικισμένοι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἀλλὰ ταραχώδεις καὶ δυσήνιοι ἐν τῇ μανίᾳ τῶν παραφορῶν αὐτῶν, εἶναι νηφαλιώτεροι τῶν Φλαμανδῶν, φυλῆς ξανθῆς καὶ πως φλεγματικῆς, μεγαλειτέρου ἀναστήματος καὶ μεγαλειτέρας εὐρύτητος κατὰ πάντα καιρὸν πεφυγμισμένης ἐπὶ πνεύματι τάξεως καὶ οἰκονομίας, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἀγάπῃ αὐτῆς πρὸς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐμάρειαν, τῇ ἀξιοσημειώτῳ δεξιότητι αὐτῆς περὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν, ἀγαπώσης οὐχὶ ὀλιγώτερον τὴν ἀγαθὴν μερίδα καὶ τὴν πολυτέλειαν τοῦ πλούτου, ὅστις τῇ ἔχει ἐμπνεύσει καὶ διατηρεῖ παρ' αὐτῇ τὴν ἀρέσκειαν πρὸς τὰς τέχνας. Οἱ Βέλγαι ἐν γένει εἶναι φιλόπονοι καὶ ὡσαύτως ἐπιχειρηματικοὶ καὶ νοήμονες περὶ τὰς ὑποθέσεις, ἐπίμονοι, θετικοὶ καὶ πρακτικοὶ ἄνθρωποι μετὰ πλείονος λογικοῦ μᾶλλον ἢ φαντασίας, ἐξαίρετοι παρατηρηταί, ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν καὶ πρότιμῶντες τὸ συγκεκριμένον πολλῷ μᾶλλον τοῦ ἀφῃρημένου. Ἐπειδὴ ἡ χώρα των, ἐν παντὶ καιρῷ, ἐγένετο τόπος διαβάσεως καὶ μεγάλη διεθνὴς ἀγορά, εὑρίσκομεν εἰς τινας μερικότητας καὶ σήμερον ἔτι ἰσχὺν τῆς ἐπιδράσεως πάντων τῶν λαῶν μεθ' ὧν ἔσχε σχέσεις συνεχεῖς ἐμπορικὰς, πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς, τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας οὐχ ἧττον τῆς γειτονίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν (1833), μετὰ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, κατοστάσης μᾶλλον ἐπισήμου γλώσσης τῆς διοικήσεως, τῆς ἀνωτέρας διδασκαλίας, τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς κοινωνίας ἐν ταῖς πόλεσιν, αἱ γαλλικαὶ ἕξεις εἶνα αἱ περισσότερον διαδοθεῖσαι.

Ἡ πρωτεύουσα Βρυξέλλαι, προπάντων, ἀξίζει πλέον πάσης ἄλλης νὰ καλῆται μικροὶ Παρίσιοι. Εἰς τὰς κυρίως ὅμως Φλάνδρας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀμβέρσας καὶ τὴν Λιμβούργην τὸ Φλαμανδικὸν ἰδίωμα καὶ ὁ Φλαμανδικὸς χαρακτὴρ παρέμειναν οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐπικρατοῦντες καὶ προξενοῦσιν ἐντύπωσιν εἰς τε τὰς πόλεις καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον. Ἡ Φλαμανδικὴ γλῶσσα χρησιμοποιουμένη εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὁμιλίας παρέμεινεν ὡσαύτως καὶ ὡς γλῶσσα τῶν θρησκευτικῶν βιβλίων, τῶν ἐφημερίδων, τῶν ἡμερολογίων πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ τῶν ᾀσμάτων, διηγημάτων, κωμῳδιῶν καὶ ἄλλων λαϊκῶν θεατρικῶν ἔργων. Οἱ παλαιοὶ τύποι καὶ αἱ Φλαμανδικαὶ συνήθειαι κατὰ μέγα μέρος διετηρήθησαν, αἱ πόλεις, ὡς πληθυσμός, διετήρησαν ἰδιάζουσαν φυσιογνωμίαν καὶ τὰ ἤθη χαρακτῆρα διὰ τοῦ ὁποίου ἡ χώρα αὕτη προσεγγίζει διὰ τὸν ἐσωτερικὸν προπάντων βίον εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ τὴν παραρρήνειον Γερμανίαν, ὧν αἱ κύριαι βιομηχανικαὶ ἑστίαι κατῳκήθησαν ἐν μέρει ἐν καιρῷ τῶν μεταναστεύσεων ὑπὸ Φλαμανδῶν ἀποίκων.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΛΣΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΛΩΡΡΑΙΝΗΣ

Ἀπὸ γαλλικῶν ἐφημερίδων μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας ταύτας τὴν ἐπιχειρηματολογίαν σοβαρῶν Γάλλων ἐπιστημόνων ὑπὲρ τῶν ἀξιώσεων τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης, μόνον καὶ μόνον ὅπως χρησιμεύσῃ αὕτη ὡς ὁδηγὸς καὶ σταθμὸς ἐν τῇ ἐπιχειρηματολογίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπὲρ τῆς ἑνοποιήσεως καὶ συμπλήξεως τῶν ἀλυτρώτων Ἑλληνικῶν χωρῶν, μετὰ τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

* * *

Τώρα παριστάμεθα εἰς ἐπανάληψιν τῶν ἐφετηρικῶν ἐκείνων ἀγώνων, καθ' οὓς οἱ πέρα τοῦ Ρήνου σχολαστικοὶ πειρῶνται ν' ἀποδείξωσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὴν ἀδημονοῦσαν Γερμανίαν τὴν νομιμότητα τῶν δικαιωμάτων τῆς αὐτοκρατορίας ἐπὶ τῶν ἀφαιρεθεισῶν ἀπὸ τῆς Γαλλίας ἐπαρχιῶν καὶ ἐπὶ τῶν πόλεων Μὲς καὶ Στρασβούργου. Κυρίως εἰς τὴν ἱστορικὴν δικαιοδοσίαν καὶ προπάντων ἐν τῇ μεμακρυσμένῃ ταύτῃ, ὅπου εἶναι ἀρκετὰ δύσκολον νὰ τοὺς παρακολουθήσωμεν, μεταφέρουσιν οἱ Γερμανοὶ συγγραφεῖς κατὰ προτίμησιν τὴν ἔριν. Εἰς τὸ ἔδαφος λοιπὸν τοῦτο πρέπει νὰ συλλάβωμεν αὐτοὺς ἵνα καταστρέψωμεν τὴν ἐπιχειρηματολογίαν των πρὸ τῆς ἑπομένης ἔστανται συχνὰ οἱ σύδετερα: καὶ ἐπιπόλαιά τινα προσέτι πνεύματα παρὰ τοῖς ἀναγομένοις εἰς τὴν Συνεννόησιν.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην εἶναι πάσης συστάσεως ἀξία ἡ ἀνάγνωσις τῆς τόσον βαθείας καὶ πεισμικῆς με-

λέτης δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Φλὰς (*J. Flach*), μέλους τῆς Ἀκαδημίας, καθηγητοῦ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Γαλλίας ἐπιγραφομένης «Αἱ γαλλικαὶ συγγένειαι τῆς Ἀλσατίας πρὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'». Ὁμιλῶν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ περὶ Λωρραίνης ὁ συγγραφεὺς παρατηρεῖ ὅτι ἐξέχον γνώρισμα, ὅπερ χαρακτηρίζει αὐτήν, εἶνε, ὅτι ἔχει ἀποτελέσει αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ βασιλείου τῶν Φράγκων (*Regnum Francorum*). Τὸ βασίλειον τῆς Λωρραίνης ὑπῆρξε Γαλλία κατ' ἐξοχὴν ἥτις παρέμεινε, διὰ τοῦ προηγμένου πολιτισμοῦ αὐτῆς, διὰ τῶν ἠθῶν καὶ τῶν πόθων της, διὰ τοῦ μερτικοῦ ἰδιάζοντος πνεύματός της διὰ τῆς γλώσσης ἣν ἐλάλει, διὰ τῶν ἐκ παραδόσεως τέλος αἰσθημάτων αὐτῆς, χώρα βαθέως διακεκριμμένη ἀπὸ τῆς Γερμανίας. Ἡ ἀριστερὰ ὄχθη τοῦ Ρήνου ἐξηκολούθησεν ἀποκαλουμένη βασίλειον Λεθαρρίου κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τευτονικὴν χώραν. Ὁ Ἐρρίκος Α' τῆς Γαλλίας διεξεδίκει «τὸ βασίλειον τῆς Λωρραίνης ὅπερ ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν προγονικῷ δικαιώματι καὶ ἀφῃρέθη δόλῳ ἀπὸ τῶν προπατόρων του».

Κατὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ Ἰβουᾶ τῷ 1056, ἐβεβαίου κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἐρρίκου Γ' τῆς Γερμανίας, τὰ δικαιώματα τοῦ στέμματος τῆς Γαλλίας καὶ οἱ γερμανοὶ χρονογράφοι ἐθεώρουν τὴν διαμαρτυρίαν του ὡς ὑβριστικὴν καὶ ἐχθρικήν, ἐνῷ δὲν ἦτο εἰμὴ ἡ ἐπίστεψις τῶν διαλειμματικῶν πράξεων παραγραφῆς τῶν προγενεστέρων χρόνων.

Ὡς πρὸς τὴν Ἀλσατίαν, ἡ ἄμεσος ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῶν γαλλικῶν ἰσχυρισμῶν περὶ ταύτης στηρίζεται σὺν ἄλλοις ἐπὶ τοῦ ἀδιαφιλονικήτου γεγονότος ὅτι ὁ Κάρολος ὁ Ἁπλοῦς ἦτο, τῷ 913, κύριος τοῦ Στρασβούργου, ὅπερ διετήρησε μέχρι τοῦ θανάτου Κορράδου Α'.

Βραδύτερον ὁ Λουδοβίκος Ζ' ἐγένετο δεκτὸς ἐν Μὲς καὶ ἐν Βερδὲν ὡς κυρίαρχος ὑπὸ τῶν Λωρραινίων οἵτινες, κατὰ τοὺς χρονογράφους, δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπομείνωσι τοὺς Γερμανοὺς «ἀκολάστους, ἠθῶν ἐκλύτων, ἐξυβρίζοντας εἰς τὰς γυναῖκας, τὰς κόρας καὶ τὰς ὑπηρετρίας τῶν ξενιζόντων αὐτοὺς καὶ ἀνηλεῶς λεηλατοῦντας τὰς οἰκίας.»

Ἔπειτα ἐπῆλθεν ἡ διάσημος συνέντευξις τοῦ Κάτρ—Βῶ, μεταξὺ Βωκουλὲρ καὶ Τούλ, (8 Δεκεμβρίου 1229) καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων ἀνεγνώρισεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας δι' ἐπισήμου συμβάσεως τὴν εἰρηνικὴν κατοχὴν τῶν χωρῶν μεταξὺ Μώσα καὶ Ρήνου ἀποτελουσῶν μέρος τοῦ βασιλείου τῶν Φράγκων.

Ἡ Λευκὴ (*Blanche*) τῆς Γαλλίας, ἀδελφὴ Φιλίππου τοῦ Ὡραίου, ἔλαβεν ὡς ἀντίφερνον τὴν κομητίαν Ἀλσατίαν. Καὶ τὸ ἀντίφερνον τοῦτο ἐπεκυρώθη καὶ ὑπεγράφη πανηγυρικῶς ὑπὸ τῶν Ἐκλεκτόρων μεταξὺ τῶν ὁποίων παρίστατο ὁ μαργράβος τοῦ Βρανδεμβούργου.

Ἐν τέλει, κατὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Μὲς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Καρόλου Ζ', αἱ διεκδικήσεις τοῦ οἴκου τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ Ρήνου παρήχθησαν ὑπὸ δικαστικὴν μορφὴν διὰ τοῦ ὀργάνου προέδρου τινὸς τοῦ Παρλαμέντου τῶν Παρισίων, πεμφθέντος πρὸς τοῦτο εἰς διπλωματικὴν ἀποστολὴν εἰς Μεσσίν.

Τοιαῦτα εἶνε τὰ μᾶλλον προέχοντα γεγονότα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν γαλλικῶν ἀξιώσεων, ἅτινα ὁ κ. Φλὰς φέρει εἰς πλῆρες φῶς. Ἀρνεῖται ἔπειτα τὴν προτεθεῖσαν ἰδέαν, διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποθέσεώς των, ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἱστορικῶν, ὅτι ἡ Ἀλσατία δὲν ἦτο, πρὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', εἰμὴ καθαρὰ γεωγραφικὴ ἔκφρασις, τιμαριωτικὸς συρφετός, ἁπλοῦν ἄθροισμα δεσποτειῶν (*seigneries*) ἐξηρτημένων ἀπὸ τῆς Ἁγίας Ρωμαϊκῆς Ἕδρας καὶ ἀποτελοῦσα ἐν τῇ πραγματικότητι ἓν σῶμα μετὰ τῆς Γερμανίας. Βεβαίωσις οὐσιωδῶς ψευδής, διότι ἡ Ἀλσατία ἀπετέλει ἀλη[illegible] ἀποτελουμένην ἐκ τῶν δύο [illegible] ἢ λανδιγραυιῶν (*Nordgau et Sudgau*) ἔχουσα, κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, τὰ Γενικὰ Συμβούλια προωρισμένα ὅπως ἐξασφαλίζωσι τὴν κοινὴν ἄμυναν.

Ἐξ ὅσων εἴρηνται, ὁ κ. Φλὰς δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅτι «ἄρνησις τῆς ὑπάρξεως καὶ ἐν αὐτῷ τῷ παρελθόντι, συνειδήσεως ἐθνικῆς παρὰ τοῖς Ἀλσατιανοῖς πληθυσμοῖς εἶναι ἱστορικὸς παραλογισμὸς τόσον σοβαρὸς ὅσον καὶ ἡ παραγνώρισις τῶν στενῶν συγγενειῶν αἵτινες ἥνωσαν τὸ ἀλσατιανὸν καὶ τὸ γαλλικὸν πνεῦμα.

Τὰ οὐσιωδῶς γαλλικὰ αἰσθήματα τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων περιόδων μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἐγένοντο ἔκδηλα ὑπὸ πάντων τῶν ἀμερολήπτων ἱστορικῶν. Ἐγένετο ἀνάμνησις τούτων ἐν τοῖς ἀναγγελθεῖσι λόγοις ἐν Σορβόννῃ τῇ 1ῃ π. Μαρτίου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς διαμαρτυρίας τῶν ἀλσατολωρραινίων βουλευτῶν, κυρίως ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Δεσσανέλ. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Σορβόννης ὁ κ. Βελσιγγέ, μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἐπανήγαγεν εἰς τὴν ζωὴν κατὰ τρόπον ὀδυνηρὸν τὴν ἀνάμνησιν τῆς συνεδρίας τῆς 1ης Μαρτίου 1871, καθ' ἣν εἶχε παρακαθίσει ὡς ἀρχειοφύλαξ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Βορδῷ καὶ ἐπεβεβαιώθησαν τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν προσαρτηθεισῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ κ. Δεσσανέλ, ὑπέμνησε τὴν συμμαχίαν τῶν γερμανῶν ἡγεμόνων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἵστατο ὁ Γεώργιος—Γουλιέλμος, ἐκλέκτωρ Βρανδεμβούργου, προπάτωρ τοῦ Γουλιέλμου Β', συμμαχίαν ἥτις προσεκάλει τῷ 1552 τὸν Ἐρρίκον Β' ὅπως ἐλευθερώσῃ τὰς πόλεις Βερτὲν, Μὲς ἀπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Καρόλου Πέμπτου. Ἀνεκάλεσεν ὡσαύτως τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῷ 1634 ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὁμοσπόνδων ἡγεμόνων, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Γεωργίου—Γουλλιέλμου ἑτέρου προπάτορος τοῦ Καΐζερ, ὅπως θέσῃ τὴν Ἀλσατίαν, ἐρημουμένην ὑπὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν «εἰς παρακαταθήκην καὶ προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας».

Τίνα ἔχουσιν ἀξίαν, ἔναντι τῶν ἀδιαφιλονικήτων ἱστορικῶν τούτων γεγονότων αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ καγκελλαρίου Χέρτλιγγ πρὸς τὸ Ράϊχσταγ, καθ' ἃς: «Ἡ Ἀλσατία—Λωρραίνη σύγκειται κατὰ τὸ μεγαλείτερον μέρος ἐκ χωρῶν καθαρῶς γερμανικῶν, ἀποσπασθεισῶν ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορίας διὰ κτηνωδῶν προσαρτήσεων καὶ παραβιάσεων τοῦ δικαίου συνεχισθεισῶν ἐπὶ αἰῶνας;» Ὅλως τοὐναντίον, ἡ ἀμερόληπτος ἱστορία διδάσκει ἡμᾶς ὅτι αἱ συνθῆκαι τῆς Βεστφαλίας τοῦ 1648, αἵτινες παρέδωσαν τὴν Ἀλσατίαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπεκύρωσαν κυρίως τὴν εὐχὴν τῶν πληθυσμῶν, ἀναπνεόντων ἐν τέλει ὑπὸ τὴν γαλλικὴν κυριαρχίαν μετὰ τὸν Τριακονταετῆ Πόλεμον, καθ' ὃν οἱ γερμανοὶ ἱππόται, ἄξιοι πρόγονοι τῶν σημερινῶν τευτονικῶν ὀρδῶν, ἐλεηλάτησαν καὶ ἠρήμωσαν τὴν χώραν ἐκ βάθρων. Ὡς πρὸς τὴν Λωρραίνην, ἦλθεν αὕτη αὐθόρμητος καὶ εἰρηνικῶς εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ὁ Στανίσλαος ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ λαοῦ ὅστις ἐγνώριζε καὶ ἀπεδέχετο ἐσκεμμένως τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν χώραν μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πενθεροῦ του Λουδοβίκου ΙΕ'. Ἐν τέλει, ἡ Μυλοὺζ παρεδόθη ἑκουσίως εἰς τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν τοῦ 1798.

Οὕτως ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ἀπαλλάσσεται τῆς ὁμίχλης ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐπεχείρησαν νὰ περικαλύψωσιν αὐτὴν οἱ παγγερμανισταὶ τῆς ἄλλοτε καὶ τῆς σήμερον. Πάντα τὰ σοφίσματα τῶν Ἔγγελ, Χαῖκελ, Τρέϊτσκε, Δὲ Σαυινὺ, Δὲ Λίπεριγγ, Δὲ Σύβερ ἐπαναληφθέντα ὑπὸ τῶν γερμανῶν σκεπτικῶν τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, δὲν ἰσχύουσι πρὸ τῆς ἀναντιρρήτου ἀποδείξεως τῶν Γάλλων συγγραφέων καὶ ἰδίᾳ τοῦ κ. Φλὰς, ἀποκαθιστάντων τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγονότων μετὰ τοσαῦτα ἄλλα.

Πράγματι, ἡ Ἀλσατία—Λωρραίνη ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας, τῆς νομίμου κυρίας, διὰ τῆς συνθήκης τῆς Φραγκφούρτης, ὅπου τὸ δίκαιον κατεπατήθη καὶ εἶνε διὰ τοῦτο αὕτη ἐστιγματισμένη ὑπὸ ἀπαραγράπτου μηδαμινότητος. Αἱ προσαρτηθεῖσαι ἐπαρχίαι πρέπει νὰ ἐπανέλθωσι πρὸς ἡμᾶς, κατὰ τὴν νικηφόρον εἰρήνην, ἐν ὀνόματι τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων ἥτις θέλουσι νὰ θριαμβεύσῃ μετὰ τοῦ Προέδρου Οὐΐλσων, πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρῶν τῆς Συνεννοήσεως τῶν συνδεδεμένων ἐναντίον τοῦ γερμανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἰδοὺ τί πρέπει νὰ λέγωμεν καὶ ἐπαναλαμβάνωμεν μέχρις οὗ ἡ Γερμανία καθαρθεῖσα ἀπὸ τοῦ πρωσσικοῦ ἰοῦ καταντήσῃ νὰ ἐννοήσῃ τοῦτο καὶ ἀποδεχθῇ.

A. MERIGNHAC

Καθηγητὴς τοῦ διεθνοῦς δικαίου
ἐν τῷ Πανεπιστ. Τολώσσης.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΑΔΙΚΩΝ ΝΟΣΩΝ

ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ, ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΩΤΩΝ

Πρὶν ἢ σπουδάσωμεν τὰς συνθήκας καθ' ἃς παράγεται ἡ χοιράδωσις, ἂς ἴδωμεν πῶς παρουσιάζεται ἐνώπιον ἡμῶν εἷς χοιραδικός. Ἐὰν οὗτος εὑρίσκεται ἐν καλῇ καταστάσει φαινομενικῶς, θὰ εἶνε ὠχρὸς, ὀλίγον ζωηρός, καὶ ἄνευ ὀρέξεως δι' ἐργασίαν καὶ διασκέδασιν. Ὡς τοπικὰς δὲ παθήσεις παρουσιάζει τὴν ἐξοίδησιν τῆς ρινὸς μετ' ἐκκρίσεως βλέννης μεμιγμένης μετὰ πύου, τὴν ὠτόρροιαν μετὰ ἐξῳδηκότων βλεφάρων καὶ κερατίδων, καὶ τὴν ἐξόγκωσιν τῶν γαγγλίων τοῦ λαιμοῦ. Ἡ τοιαύτη κατάστασις τὴν ὁποίαν βλέπομεν συνήθως εἰς τὰ χοιραδικὰ παιδία, παρουσιάζεται εἰς αὐτὰ μετὰ μείζονος ἐντάσεως κατὰ τὸ φθινόπωρον, ὅτε προσβάλλονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην βλέπομεν τὰ τοιαύτης φύσεως παιδία προσβεβλημένα ἐκ διαφόρων ὀφθαλμιῶν καὶ ἔχοντα κεκλεισμένα τὰ βλέφαρα μὲ τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς τὰ κάτω, καὶ ζητοῦντα σκοτεινόν τι μέρος ἵνα ἀνακουφισθῶσι. Τὰ δάκρυα πίπτοντα, ἐπὶ τῶν τρυφερῶν αὐτῶν παρειῶν, προκαλοῦσιν ἐρεθισμόν, ἐρυθρότητα καὶ ἐκζέματα. Ἡ γενικὴ κατάστασις τῶν ἀσθενῶν τούτων εὑρίσκεται ἐν ἀναστατώσει καὶ ἡ ὄρεξις ἐκλείπει, καὶ ἐλαφρά τις ἀδιαθεσία συνοδευομένη μετὰ πυρετικῶν φαινομένων παρουσιάζεται.

Αἱ χοιραδικαὶ αὗται ἐκδηλώσεις ἀναφαίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐντοπίζονται εἰς τὰ ὄργανα τοῦ προσώπου, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὦτα, ρῖνα καὶ λαιμόν, διότι ταῦτα εἶνε ἐκτεθειμένα εἰς τὴν ἐπήρειαν τῶν μικροοργανισμῶν. Καίτοι αἱ ἐκκρίσεις τῶν ὀργάνων τούτων περιέχουν ἐν ἑαυταῖς μικροβιοκτόνον τινὰ δύναμιν διὰ τῆς ὁποίας ἐμποδίζουν ἢ ἐξουδετεροῦν τὸ ἄχαρι καὶ καταστρεπτικὸν ἔργον τῶν μικροβίων, ἐν τούτοις ταῦτα, ἅμα τῇ ἐλαχίστῃ ἐξασθενήσει τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἐπιτίθενται κατὰ τῶν κυττάρων καὶ συνάπτεται ἀληθὴς μάχη μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν μικροβίων, ἅτινα, ἂν ὑπερισχύσωσι, προκαλοῦν διάφορα νοσήματα εἰς τὰ ὄργανα ταῦτα τοῦ προσώπου, ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν μικροβίων.

Τὴν ἐξασθένησιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ τὴν χοιράδωσιν δύνανται νὰ προκαλέσωσι διάφοροι αἰτίαι μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ κυριώτεραι εἶνε αἱ ἀκόλουθοι τρεῖς.

1) Ἡ κακὴ τροφή, 2) Ἡ ἀνεπάρκεια καὶ ἀκαθαρσία τοῦ εἰσπνεομένου ἀέρος καὶ 3) αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι.

Α'. **Ἡ κακὴ τροφή.** Εἶνε γνωστὴ ἡ ἀντανάκλασις τῶν στομαχικῶν καὶ ἐντερικῶν νοσημάτων ἐπὶ τῶν βλεννογόνων τοῦ στόματος καὶ τοῦ φάρυγγος, ἀπὸ τῆς ἁπλῆς γαστρίτιδος μέχρι τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Ἑκάστη τῶν νόσων τούτων ἀφήνει ἴχνη διαβάσεως καὶ παρασκευάζει τὸ ἔδαφος εἰς τὰ παθογόνα μικρόβια, τὰ ὁποῖα περικυκλοῦσιν ἡμᾶς, ἰδίως ὅταν ἡ ποιότης τῶν τροφῶν εἶνε κακή, καὶ αἱ ὑγιειναὶ συνθῆκαι τῆς θρέψεως εἶνε ἐλαττωματικαί. Ἵνα δὲ κατανοήσωμεν καλλίτερον τὸ πρᾶγμα, ἂς λάβωμεν ὡς παράδειγμα ἓν πτωχὸν παιδίον τῆς πόλεως τρεφόμενον ἐκ κακῆς ποιότητος καὶ νοθευμένου γάλακτος ἢ τρεφόμενον πολὺ συχνὰ κατὰ ἀτάκτους περιόδους, ὅταν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὕρῃ τὸν κατάλληλον χρόνον νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὸ θήλαστρον, τότε τὸ παιδίον τοῦτο ἀναμφιβόλως θὰ παρουσιάσῃ στοματίτιδα, ἢ οὐλίτιδα ἢ ἄλλην τινὰ νόσον τοῦ στόματος. Καὶ ἐπειδὴ τοῦ γάλακτος ἡ τιμὴ εἶνε δυσπρόσιτος, ἡ μήτηρ δὲν θὰ στενοχωρηθῇ νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀτυχὲς παιδίον κατ' ἀνάγκην καὶ εἰς ἄλλην δίαιταν ὑγρὰν ἢ στερεὰν δυναμένην ἀναμφιβόλως νὰ φέρῃ ἀναστάτωσιν εἴς τε τὸν πεπτικὸν καὶ ἐντερικὸν σωλῆνα τοῦ παιδίου.

Ἕνεκα λοιπὸν τοῦ ἀτελοῦς καὶ τῆς διαταραχῆς τῆς θρέψεως τῶν ἐνδοκυττάρων, βλέπομεν καθ' ἑκάστην τὰ παιδία καχεκτικά, ὠχρὰ μὲ μαλακὰς σάρκας, παρουσιάζοντα δυσπεπτικὰ φαινόμενα καὶ ἀνευρυσμὸν τοῦ στομάχου. Ὅταν δὲ τὸ παιδίον μεγαλώσῃ καὶ δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνον του τὴν τροφὴν ἄνευ ἐπιβλέψεως τῶν γονέων του, τὰ πράγματα λαμβάνουσι χειροτέραν ὄψιν, διότι τοῦτο τρώγει καὶ πίνει κατὰ κόρον πᾶν τὸ προστυχὸν καὶ ὑπερφορτώνει τὸν στόμαχον αὐτοῦ. Ἐξ οὗ καὶ αἱ ἀναιμίαι, ἡ ἰσχνανσις τοῦ σώματος, αἱ ὀφθαλμίαι καὶ ἐκζέματα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, συμπτώματα ἔχοντα τὴν γένεσιν αὐτῶν ἐκ γενικῆς δηλητηριάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, φύσεως γαστροεντερικῆς.

Β'. **Ἡ ἀνεπάρκεια καὶ ἀκαθαρσία τοῦ εἰσπνεομένου ἀέρος.** Ἡ εἰσπνοὴ τοῦ καθαροῦ ἀέρος ἀποτελεῖ ἐπίσης μέρος τῆς θρέψεως τοῦ ὀργανισμοῦ, διότι ὅπως τὸ σῶμα ἀπαιτεῖ τροφὴν καθαρὰν καὶ τονωτικὴν ἵνα τραφῇ, τοιουτοτρόπως τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ ἀέρα καθαρὸν ἵνα διατηρηθῇ. Πολλάκις παρατηροῦμεν πολλὰ ἄτομα καὶ μάλιστα παιδία κατοικοῦντα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν κακῶς ἀεριζομένην.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἄτομα εἰσπνέουσιν ἀκάθαρτον καὶ μεμολυσμένον ἀέρα, ἀέρα ὅστις εἶνε πλήρης ἀνθρακικοῦ ὀξέος, κόνεως, καὶ μικροοργανισμῶν, οἵτινες εὑρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰς ρινικὰς κοιλότητας καὶ εἰς τὰ πτύελα τῶν συγκατοικούντων ἀτόμων. Ἐὰν εἰς τὸν ἀτελῆ καὶ ἀκάθαρτον τοῦτον ἀερισμὸν προσθέσωμεν καὶ τὴν ἔλλειψιν καθαριότητος τοῦ σώματος μὲν καθόλου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ στόματος, ρινὸς καὶ ὀφθαλμῶν, τότε τὰ διάφορα ταῦτα μικρόβια ἀκράτητα θὰ ἐντοπισθῶσιν εἰς τὸν ὀργανισμόν, καὶ θὰ ἐπιφέρωσιν ὅτε μὲν ὀξείας ρινίτιδας καὶ φαρυγγίτιδας, ὅτε δὲ ὀφθαλμίας παντοειδεῖς αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ προϊόντι καθίστανται χρόνιαι, καὶ δυσθεράπευτοι.

Γ'. **Αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι.** Ἐπὶ τῇ ἐνσκήψει οἱασδήποτε ἐπιδημικῆς νόσου, πάντα τὰ ὄργανα τοῦ σώματος, ἅτινα ἐξησθένησαν προηγουμένως ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, ὡς κακῆς καὶ ἀνεπαρκοῦς τροφῆς, καὶ εἰσπνοῆς ἀνεπαρκοῦς καὶ μεμολυσμένου ἀέρος, προσβάλλονται κατὰ προτίμησιν. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε, ὅτι ἐν καιρῷ ἐπιδημίας τὰ πρῶτα ὄργανα ἅτινα ὑφίστανται ἄμεσον προσβολὴν κατὰ τὴν παιδικὴν ἰδίως ἡλικίαν εἶνε αἱ κοιλότητες τοῦ προσώπου, εἴτε διότι αἱ θύραι τῆς εἰσόδου τῶν μικροβίων εὑρίσκονται ἀνοικταὶ εἰς αὐτά, εἴτε διότι εἰς τὰς κοιλότητας ταύτας ἐγκατασκηνοῦν τὰ πυογόνα μικρόβια, ἅτινα δοθείσης εὐκαιρίας ἐπανίστανται καὶ ἐπιτίθενται.

Αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι περὶ ὧν πρόκειται ἐνταῦθα εἶνε ἡ ἰλαρά, ἥτις προσβάλλει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, καὶ ἥτις ἄρχεται διὰ μικρῶν ἐρυθρῶν κηλίδων ἐπὶ τοῦ οὐρανίσκου καὶ μεταδίδεται ἀκολούθως εἰς τὸν φάρυγγα, εἰς τὴν ρῖνα καὶ διὰ τῶν δακρυικῶν πόρων εἰς τὸν ἐπιπεφυκότα τῶν ὀφθαλμῶν. Διὰ τῆς μετατοπίσεως δὲ ταύτης ἔχομεν ρίαν ρινίτιδα ὀξεῖαν κατ' ἀρχὰς καὶ εἶτα χρονίαν, ἔχομεν μίαν βλεφαρίδα ἢ ἐπιπεφυκίτιδα ὀξεῖαν δυναμένην νὰ μεταβληθῇ εἰς χρονίαν ἐὰν παραμεληθῇ. Ἄλλη ἐπιδημικὴ νόσος ἧττον συχνὴ ἀλλὰ μᾶλλον θανατηφόρος εἶνε ἡ διφθερῖτις, ἥτις ἀρχίζει ἀπὸ τὰς ἀμυγδαλὰς συνήθως, καὶ ἥτις σπανίως μεταδίδεται εἰς τὰς ρινικὰς κοιλότητας καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἡ ὀστρακιὰ ἥτις ἄρχεται δι' ἑνὸς χαρακτηριστικοῦ κατάρρου, συνοδευομένου δι' ἐξοιδήσεως τῶν ἀμυγδαλῶν, καὶ διηθήσεως τῶν λυμφατικῶν γαγγλίων τοῦ λαιμοῦ. Ὁ κοκκύτης ὅστις πάντοτε συνοδεύεται ἀπὸ ἰσχυρὰν ὑπεραιμίαν τοῦ φάρυγγος, καὶ ὅστις, κατὰ τὸν *Hallopeter*, προσβάλλει τοὺς ἐπιπεφυκότας τῶν ὀφθαλμῶν κατὰ τὴν καταρροϊκὴν περίοδον αὐτοῦ, χωρὶς νὰ φεισθῇ καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ προσώπου, τὰ ὁποῖα καθιστᾷ οἰδηματώδη. Ἡ γρίππη ἐπίσης προσβάλλει ὅλους τοὺς βλεννογόνους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, καὶ ἀφίνει ἐνίοτε ἴχνη τῆς διαβάσεως αὐτῆς.

Τὰ μέχρι σήμερον ἀνακαλυφθέντα μικρόβια ἐν ταῖς κοιλότησι τοῦ προπροσώπου εἶνε τὰ ἑξῆς· ὁ πνευμονόκοκκος, ὁ σταφυλόκοκκος, λευκὸς καὶ κίτρινος, ὁ στρεπτόκοκκος καὶ ὁ βάκκιλος ἢ τὸ τῆς φυματιώσεως. Καὶ ὁ μὲν πνευμονόκοκκος εὑρίσκεται 20% εἰς τὸν φυσιολογικὸν σίελον τοῦ στόματος, ἐξ οὗ ὀλίγον κατ' ὀλίγον μετατοπίζεται εἰς τὸν φάρυγγα, τὰς ρινικὰς κοιλότητας, εἰς τὸ μέσον οὖς εἰς τὴν θήκην τοῦ τυμπάνου τοῦ ὁποίου διαπερᾷ τὰ τοιχώματα διὰ νὰ φθάσῃ ὑπὸ τὸ περιόστεον, ἔνθα ἐγκατασκηνοῦται. Ὁ καθηγητὴς Πανᾶς, ὁ Μόραξ καὶ ἄλλοι διατείνονται ὅτι συνήντησαν τὸν πνευμονόκοκκον εἰς φλεγμονώδεις ἐπιπεφυκίτιδας. Ὁ δὲ σταφυλόκοκκος ὁ λευκὸς εὑρίσκεται πολὺ συχνὰ εἰς τὸ ὑγιὲς στόμα, εἰς τὴν ρῖνα, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἰς τὰ ὦτα. Ὁ στρεπτόκοκκος εὑρίσκεται ἐπίσης εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ ὑγιοῦς στόματος, εἰς τὰς ρινικὰς κοιλότητας, ἔνθα παράγει τὸ ἐρυσίπελας ἐν δοθείσῃ εὐκαιρίᾳ, καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς οὓς μεταφέρεται διὰ τῶν δακρυικῶν πόρων καὶ ἀναπτύσσει τὴν στρεπτοκοκκικὴν λεγομένην φλεγμονὴν τοῦ ἐπιπεφυκότος. Τέλος, τὸ μικρόβιον τῆς φυματιώσεως ἢ ὁ βάκκιλος τοῦ Κὼχ εὑρίσκεται εἰς τὸν σίελον καὶ εἰς τὰς ἐκκρίσεις τῆς ρινὸς τῶν ἀτόμων ἐκείνων ἅτινα εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν φθισικῶν.

Ἐξ ὅλων τῶν ἄνω λεχθέντων συνάγομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει κληρονομικὴ χοιράδωσις, διότι τὰ παιδία δὲν γεννῶνται χοιραδικά, ἀλλὰ καθίστανται τοιαῦτα ἐκ διαφόρων κακῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν, αἵτινες διαταράττουσι καὶ ἐμποδίζουσι τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν. Αἱ διάφοροι φλεγμοναὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ρινὸς καὶ ὤτων εἶνε παθήσεις τοπικαί, ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐξ ἄλλης ἐπίσης τοπικῆς παθήσεως, τῆς ὑπερτροφίας τῶν ἱστῶν τῶν ρινοφαρυγγικῶν ἀδένων. Ἡ ὕπαρξις αὐτῶν καὶ ἡ ὑποτροπή, ὀφείλεται εἰς τὴν πλουσίαν μικροβιακὴν ἑστίαν ἥτις ὑπάρχει εἰς τὰς πτυχὰς τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ τοῦ ὑπερτροφηκότος φάρυγγος. Ἵνα προλάβωμεν καὶ θεραπεύσωμεν τὰς τοιαύτας νοσηρὰς καταστάσεις, πρέπει πρωτίστως νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως καθόλου· πρὸς τοῦτο προσπαθοῦμεν πάσῃ δυνάμει νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν ἀσθενῆ ὀργανισμὸν καὶ νὰ δώσωμεν ζωὴν εἰς τὰ καχεκτικὰ κύτταρα διὰ τῶν σιδηρούχων καὶ ἰωδιούχων σκευασιῶν, καὶ διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀέρος εἰς παραλίους τόπους.

Ἡ ἐν τοῖς παραλίοις διαμονὴ τῶν λυμφατικῶν καὶ χοιραδικῶν παιδίων εἶνε λίαν εὐεργετικὴ εἰς αὐτά, διότι διὰ τοῦ εἰσπνεομένου θαλασσίου ἀέρος προλαμβάνονται καὶ θεραπεύονται ὅλαι αἱ χοιραδικαὶ ὀφθαλμίαι καὶ τὰ ἄλλα νοσήματα τῆς ρινὸς καὶ τοῦ λαιμοῦ, ἐνισχύεται δὲ ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε πᾶσα χοιραδικὴ δυσκρασία δύναται νὰ θεραπευθῇ, καὶ τὰ νοσοῦντα ὄργανα ν' ἀνακτήσωσι τὴν προτέραν αὐτῶν φυσιολογικὴν λειτουργίαν.

Κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΙΔΗΣ

Ὀφθαλμίατρος.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝ. ΚΑΧΕΞΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

Ἡ ἐπαρχία Πάφου καίτοι παράγει ἄφθονα γεωργικὰ προϊόντα διατελεῖ ἐν μεγάλῃ πενίᾳ καὶ οἰκονομικῇ καχεξίᾳ. Πολλοὶ χωρικοὶ εἶναι τελείως ἀκτήμονες εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκην—ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας—νὰ μεταναστεύωσι σωρηδὸν καὶ ἤδη πολλαὶ ἑκατοντάδες αὐτῶν ὑπηρετοῦσιν ὡς ἡμιονοδηγοὶ ἐν τῷ Βρετταν. στρατῷ.

Τῆς τοιαύτης οἰκτρᾶς καταστάσεως ἡ σπουδαιοτέρα αἰτία εἶνε, νομίζομεν, ἡ εἰς ὀλίγα πρόσωπα συγκέντρωσις τῶν κεφαλαίων. «Ὁ χρυσός, παρατηρεῖ νεώτερος ἱστοριογράφος ὁ *Duruy*, εἶναι ὡς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ· ὅταν μὲν πλημμυρῇ ἀπροόπτως ἐπιφέρει ἐρήμωσιν· ἀλλ' ἂν διοχετευθῇ εἰς μυρίας διώρυχας ἐν αἷς νὰ δύναται νὰ κυκλοφορῇ βραδέως παρέχει ἁπανταχοῦ γονιμότητα καὶ ζωήν. (Βερτ. Ἱστ. τῶν Ρωμαίων Ι 6.387). Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἐδημιούργησε μερικὰς «διώρυχας» ἀλλ' αὗται ἀσφαλῶς θὰ ξηρανθῶσιν ἅμα ὁ πολεμικὸς ροῦς σταματήσῃ καὶ πολὺ ταχέως θὰ ἐπανέλθῃ τὸ προπολεμικὸν καθεστὼς καθ' ὃ εἷς ἢ δύο τοῦ χωρίου πρόκριτοι θὰ εἶναι οἱ κεφαλαιοῦχοι καὶ οἱ λοιποὶ θὰ εἶναι αἱ χρεῶσταί των.

Μεγάλως ἐπίσης συντελεῖ εἰς τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ τόπου καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ σχεδὸν χρησιμοποίησις τοῦ κεφαλαίου πρὸς δανεισμόν. Εἶναι ἀξίωμα τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουσιν ὀλίγα κεφάλαια καὶ πολλοὶ αἰτηταὶ δανείων ἐπὶ τοσοῦτον ὁ τόκος νὰ εἶναι ὑψηλότερος. Τοὐναντίον εἰς χώρας εὐημερούσας οἰκονομικῶς ὅπου ὑπάρχουσι πολλὰ παραγωγικὰ ἔργα ὁ τόκος κατέρχεται ὁλονὲν καὶ ἀναφέρεται ὅτι ἐν Ὁλλανδίᾳ ἐμειώθη μέχρι $2\frac{1}{2}$ καὶ 2%.

Δυστυχῶς ἐν Πάφῳ—ἐν μέρει τὸ τοιοῦτον ἀληθεύει καὶ δι' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Νήσου—ἐλλείπουσιν ἔργα βιομηχανικὰ καὶ ἡ συγκοινωνία ὑστερεῖ πολύ. Ἡ ὅλη δὲ παραγωγὴ βασίζεται ἐπὶ ἔργων γεωργικῶν καὶ ἐμπορικῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ γεωργία «ἡ μήτηρ καὶ τροφὸς τῶν ἄλλων τεχνῶν» διεξάγεται μὲ τρόπον ἀρχέγονον ἄνευ τελευταίου συστήματος γεωργικῶν ἐργαλείων, ἄνευ χημικῶν λιπασμάτων, ἄνευ ἐπιστημονικῶν γεωργικῶν γνώσεων καὶ εἶναι φυσικόν, ὅτι ἡ παραγωγὴ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας χωλαίνει σημαντικῶς.

Ἡ ἔλλειψις παντὸς εἴδους βιομηχανίας ὀφείλεται πρὸ παντὸς εἰς τὸ ὅτι παρέχονται εἰς τοὺς κεφαλαιούχους εὐκαιρίαι νὰ αὐξάνωσι τὰς περιουσίας των διὰ τοῦ ἐντοκισμοῦ χρημάτων καὶ οὐδεὶς βεβαίως εἶναι διατεθειμένος, ἐφ' ὅσον ἔχει ἀσφαλῆ καὶ βέβαια κέρδη, νὰ προβαίνῃ εἰς ἐπιχειρήσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτυχία δυνατὸν νὰ εἶναι ἀμφίβολος.

Ἡ ἐλαττωματικότης τῆς συγκοινωνίας, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς σπουδαιότατος παράγων πρὸς ἐπαύξησιν τῆς παραγωγικότητος ἑνὸς τόπου εἶνε τὰ μάλιστα αἰσθητὴ ἐν Πάφῳ. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν σιδηρόδρομοι καὶ αὐτοκίνητα διασχίζουσιν ἄλλας τῆς Νήσου ἐπαρχίας, ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐν Πάφῳ ἐκτελεῖται δι' ἁμαξῶν καὶ ἀπαιτεῖται ὁλόκληρον δωδεκάωρον διὰ νὰ μεταβῇ τις εἰς τὴν πλησιεστέραν Κυπριακὴν πόλιν, τὴν Λεμεσόν! Ἔλλειψις ὁδῶν ἁμαξιτῶν ἀναγκαιοτάτων παρατηρεῖται ἐπίσης. Οὕτω, μεταξὺ Νατᾶς—Κελοκεδάρων—Σαλαμιοῦς—Μεσόγων—Ἀρμίνου Φιλούσης-Πραιτωρίου ἤτοι μεταξὺ τῶν σταφιδοχωρίων, τῶν πλουσιωτέρων καὶ παραγωγικωτέρων χωρίων τῆς ἐπαρχίας μας, ἀντὶ ὁδοῦ ἁμαξιτοῦ ὑπάρχει μία «καμηλόστρατα» ἥτις μεταβάλλεται κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς πηλώδη καὶ πλήρη βορβόρου ἀτραπόν. Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τῆς θαλασσίας τῆς Πάφου συγκοινωνίας; Ἂν καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ἡ Πάφος οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐπαρχίας ὑστερεῖ, ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν σοβαρὰν πρόνοιαν ἔλαβεν, ὅπως βελτιώσῃ τὸν μικρὸν τῆς Πάφου λιμένα ὅπως καταστῇ προσιτὸς εἰς μεγάλα ἱστιοφόρα καὶ ἀτμόπλοια. Τὰ δὲ περίφημα λιμενικὰ τῆς Πάφου ἔργα διὰ τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὰς 3000 λιρῶν εἰς οὐδὲν ἄλλο κατέληξαν ἢ εἰς μίαν ἀξιόλογον «τρύπαν μέσα εἰς τὸ νερόν».

Τῆς συγκοινωνίας βεβαίως τὴν βελτίωσιν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναμένῃ ἡ γωνία αὕτη τῆς μεγαλονήσου ἀπὸ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Ἐλπὶς εὐτυχῶς ὑποκάρδιός μας ψυθυρίζει μυστικά, ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα ἐκείνη καθ' ἣν θὰ ἀποτελέσωμεν τμῆμα τῆς ἐλευθέρας πατρίδος, ὅτε ἀσφαλῶς θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ὑλικὴ τοῦ τόπου εὐημερία. Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Ἑλλάδι συγκοινωνίαν, ὅτι μέχρι τοῦ 1912 εἶχον στρωθῇ ὁδοὶ 400,000 χιλιομ. 1500 χιλ. σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ καὶ κατεσκευάσθησαν 22 λιμένες (Σύρου, Πατρῶν, Κατακώλου, Λευκάδος, Γυθείου, Ἰτέας, Γαλαξειδίου, Μεσολογγίου, Μήλου, Θήρας, Ἄνδρου κ.λ.π.)

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς λήψεως φροντίδος πρὸς βελτίωσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, ἀνάγκη εἶναι σοβαρῶς νὰ ληφθῇ πρόνοια πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καὶ βαρυνομένων ὑπὸ τῶν χρεῶν χωρικῶν. Μία ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἔρευνα σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐγένετο ἤδη ὑπὸ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπείας τοῦ Ἐντ. Ἀρχιδικαστοῦ τοῦ κ. Φὲν καὶ τοῦ κ. Μαρκίδου καὶ τὰ πορίσματα αὐτῆς ἀπεκρυσταλλώθησαν εἰς τὴν γνωστὴν ἔκθεσίν των. Ἡ λῆψις βεβαίως τῶν κατὰ τῆς τοκογλυφίας μέτρων, ἅτινα ἐν αὐτῇ ὑποδεικνύονται, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος, ἐντούτοις ἀδύνατον δι' αὐτῆς καὶ μόνης νὰ ἐπέλθῃ ριζικὴ τοῦ κακοῦ θεραπεία. Αὕτη θὰ εἶνε κατορθωτὴ μόνον διὰ τῆς ἱδρύσεως λαϊκῶν τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐθαυματούργησαν καὶ ἐπάταξαν ἀνηλεῶς τὴν τοκογλυφίαν (Ἰταλία) Παρ' ὅλα δὲ τὰ λεχθέντα καὶ γραφέντα φαίνεται ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ προβῇ εἰς τὴν λῆψιν δραστικῶν μέτρων πρὸς οἰκονομικὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου.

Ἐν τούτοις ἡ Πάφος καὶ ἡ Κύπρος ὅλη προσβλέπουσαι πρὸς νέους ὁρίζοντας εἶνε αἰσιόδοξοι περὶ τοῦ μέλλοντος.

Πάφος

ΛΟΪΖΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Τὸ ἐξαίρετον παρ' ἡμῖν μορφωτικὸν σωματεῖον «**Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ**» ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν ἐγκαινίζει τὴν μορφωτικὴν ἐργασίαν του κατ' ἔτος μετὰ τῆς **Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ** τοῦτο μὲν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑλλην. Ἐκκλησίᾳ ἑπόμενον, τοῦτο δὲ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἣν φαίνεται ὅτι παρορῶσιν οἱ τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἰθύνοντες καὶ προϊστάμενοι ἐν αὐτῇ.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ταύτῃ ἐγένετο ἡ πρώτη διάλεξις ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Καταλάνου** τῇ π. Κυριακῇ, ἧς παρέχομεν ὧδε λίαν συνοπτικὴν περίληψιν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

«Μεγάλην καὶ πολυσήμαντον ἐτέλεσεν ἡ Ἁγιωτ. Ἐκκλησία ἡμῶν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἥτις ἀνακαλεῖ παρὰ παντὶ μὲν χριστιανῷ ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν Ὀρθοδόξοις μεγάλας καὶ περιλάμπρους σελίδας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἡμῶν.

Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου καὶ ἀνύψωσις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ὑπὸ τῆς Βασιλομήτορος Ἁγ. Ἑλένης ἀπέδωκεν αὐτούσιον τὸ τίμιον ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσταυρώθη ὁ ἐνανθρωπήσας υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ κατέστη τὸ ὁρατὸν καὶ ἅγιον σύμβολον τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἡμῶν.

Εἰς τὴν καθαρῶς ὅμως ταύτην θρησκευτικὴν σημασίαν προσέδωκεν ἐξαίρετον σημασίαν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν ἡ ἐκ δευτέρου ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου, καὶ ἔκτοτε ἡ ἑορτὴ αὕτη ἀπέβη περιληπτικὴ μεγάλων κοσμοϊστορικῶν γεγονότων, ἅτινα κατηγλάϊσαν καὶ ἐλάμπρυναν δι' ἀφθίτου δόξης καὶ μεγαλείου τὴν ἐθνικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἡμῶν.

Μετὰ τῆς ἐνδόξου τριακονταετοῦς βασιλείας τοῦ ἐνδοξοτάτου Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου συμπλέκονται γεγονότα ἱστορικά, ἅτινα μετὰ πάροδον δεκατριῶν ὅλων αἰώνων συνάπτονται πρὸς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν κατὰ τρόπον ἐκπληκτικόν.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ Αὐτοκρατορία διὰ πολλοστὴν φορὰν διέτρεχε τὸν μέγιστον κίνδυνον καὶ μετ' αὐτῆς ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῶν πυρολατρῶν Περσῶν, κατασκηνωσάντων ἐπὶ τῆς ἀνατολ. ἀκτῆς τῆς Προποντίδος καὶ ἀπειλούντων αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁ Ἡράκλειος συνήνεσεν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Σλαύων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ εἰς τὰς χώρας αἵτινες σήμερον φέρονται ὑπὸ τὰ ὀνόματα Σερβία καὶ Βοσνία, ὡς ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ οὕτως ἠδυνήθη ἀπερίσπαστος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν μεγάλην καὶ ἔνδοξον ἐκστρατείαν του κατὰ τῶν Περσῶν, ὧν ἡγεῖτο εὔτολμος καὶ μεγαλεπήβολος ἡγεμών, ὁ Χοσρόης, τῷ 622 μ. Χ.

Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην ὁ στρατηλάτης αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος ἐπεδείξατο προσωπικὸν ἡρωϊσμὸν καὶ στρατηγικὴν μεγαλοφυΐαν ἐφάμιλλον πρὸς τὴν τῶν μεγίστων στρατηγῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, τὸ ἔργον δὲ αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ἐγένετο ὑπέρτερον τούτων, διότι μεγάλως καὶ διαρκῶς ἐπέδρασεν ἐπὶ τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ κόσμου.

Νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ἀναδειχθεὶς ὁ Ἡράκλειος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου κατὰ πάσας τὰς συγκροτηθείσας ἐν Ἀσίᾳ μάχας πρὸς τοὺς Πέρσας ἐμάνθανε τῷ 626 τὸ χαρμόσυνον γεγονός, ὅτι ἡ βασιλεύουσα ὑπὸ τὴν ἔμφρονα διοίκησιν τοῦ μαγίστρου Βώνου καὶ τὴν φλογερὰν ἔμπνευσιν τοῦ Πατριάρχου Σεργίου ἀπέκρουσεν ἡρωϊκώτατα τὰς ὑπερόγκους καὶ γαυριώσας ὀρδὰς τῶν Ἀβαροσλαύων καὶ τὸ κοσμοσωτήριον τοῦτο γεγονὸς ἀπηθανάτισεν οὐχὶ μόνον ἡ ἱστορία, ἀλλὰ μάλιστα ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, καθιερώσασα ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον, ὅστις δονεῖ καὶ συγκινεῖ μυχιαίτατα τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων δι' ὅλων τῶν αἰώνων μέχρι σήμερον καὶ εἰς τὸ διηνεκές.

Ἀπηλλαγμένος τῆς κατατρυχούσης αὐτὸν μερίμνης περὶ τῆς τύχης τῆς Πόλεως ὁ Ἡράκλειος ἀπὸ τοῦ Ἅλυος ἀναζευγνύει ἀπὸ τοῦ Πόντου εἰς Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν καὶ ἐπισκήπτει ἐκεῖθεν διὰ τῆς Ἀρμενίας εἰς τὴν Περσίαν νικηφορῶν κατὰ πᾶσαν τὴν πορείαν αὐτοῦ διὰ δυσχερειῶν ἀνεκλαλήτων· τρέψας παρὰ τὴν Δασταγέρδην ἀμαχητεὶ τὸν Χοσρόην πορθεῖ τὴν χώραν καταλαμβάνει τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ἀκάθεκτος χωρεῖ κατὰ τῆς Κτησιφῶντος, πρωτευούσης τοῦ τότε Περσικοῦ βασιλείου.

Οἱ Πέρσαι ἀποτεθαρρημένοι καὶ ἀπεγνωκότες καὶ ὑπὸ τῶν δεινῶν τοῦ μακροῦ καὶ ἀδυσωπήτου πολέμου καταβληθέντες ἐπανέστησαν κατὰ τοῦ Χοσρόη ὑπὸ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σιρόην, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἐκλιπαρήσῃ τὴν εἰρήνην παρὰ τοῦ Ἕλληνος Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου.

Συνετὸς καὶ ἔμφρων ὁ Ἡράκλειος ἀπεδέξατο ἀδιστάκτως τὴν προσφερομένην εἰρήνην, ἐπιβαλὼν εἰς τὸν ἡττημένον πολέμιον ὅρους ἐπιεικεστάτους, διότι ἠξίωσε μόνον τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀπαχθέντος ὑπὸ τῶν Περσῶν κατὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας πρὸ τῶν Περσικῶν ἐπιδρομῶν, ἀποκομισάμενος σύναμα καὶ 300 ὅλας σημαίας χριστιανικάς, ἃς εἶχον κυριεύσει οἱ Πέρσαι κατὰ τὸν μακρὸν καὶ νικηφόρον κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας πόλεμον.

Ὁ εὐσεβέστατος Αὐτοκράτωρ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Σταυροῦ ὑπέλαβεν ὡς τὴν ὑψίστην καὶ λαμπροτάτην κορωνίδα τῆς περιπετειωδεστάτης ἀλλὰ καὶ ἐνδοξοτάτης ὀκταετοῦς ἐκστρατείας του κατὰ τῶν Περσῶν, οὓς εἶχεν εὕρῃ κατέχοντας πάσας σχεδὸν τὰς Ἀσιατικὰς ἐπαρχίας μετὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς. Μοναδικὸς διὰ τοῦτο ἐγένετο ὁ θρίαμβος τοῦ Ἡρακλείου ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὐχὶ τόσον διὰ τὸ ἄμετρον καὶ ἀτίμητον πλῆθος τῶν λαφύρων, ὑπέρτερον γενόμενον παντὸς προηγουμένου, ἀλλ' ὅτι τοῦ θριάμβου ἡγεῖτο ὁ Τίμιος Σταυρὸς τὸ ὁρατὸν καὶ πάναγνον σύμβολον τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἣν ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ἠθέλησε νὰ ἀναδείξῃ ζωογόνον φλόγα εἰς τὰ στήθη τῶν ὑπηκόων του δι' ἧς ἠδυνήθη νὰ ἀναρθώσῃ τὴν καταρρέουσαν αὐτοκρατορίαν καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν προμαχῶνα καὶ προπύργιον ἀκαταμάχητον κατὰ τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν.

Εἰς τοῦτο βεβαίως ἀποβλέπων ὁ Ἡράκλειος δὲν ἀνεπαύθη ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῶν νικῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὸν θρίαμβόν του ἐπιχειρεῖ ἐπίπονον πλοῦν εἰς Παλαιστίνην ἵνα τὸ δεύτερον ὑψώσῃ προσωπικῶς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ τῇ αὐτῇ τῆς ὑψώσεώς του ἡμέρᾳ 14 Σεπτεμβρίου 629 ψαλλομένου ὑπό τε τοῦ κλήρου καὶ τοῦ ἐνθουσιῶντος καὶ κατανυσσομένου λαοῦ τοῦ παιᾶνος «Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου φυλάττων πολίτευμα».

Πόση δὲ ἐγένετο ἡ τιμὴ καὶ ἡ πεποίθησις ἐπὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἐμφαίνουσι τὰ τροπάρια ταῦτα:

«Ὡς ἀήττητον τρόπαιον, θυρεὸν ἀπροσμάχητον καὶ ὡς σκῆπτρον ἔνθεον, προσκυνοῦμέν σου Σταυρόν, Χριστέ, τὸν πανάγιον.»

«Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων ὁ λιμήν, ἐν πολέμοις νῖκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, ἀσθενούντων ἰατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις.»

Ἡ ἐκ νέου ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ ἐγένετο διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοκράτορα τὸ ὕψιστον καὶ λαμπρότατον ἐπεισόδιον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, δὲν ἔμελλεν ὅμως νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν ἡ τόσον ὡραία καὶ τόσον ἐνδόξως κτηθεῖσα αὕτη εὐδαιμονία, διότι αἴφνης τῆς Αὐτοκρατορίας ὁ αἴθριος καὶ φωταυγὴς ὁρίζων σκοτίζεται ἀπὸ νότου.

Μόλις συνετρίβη ὁ ἐπικινδυνότατος Περσικὸς μασδεϊσμός, νέος ἀναφαίνεται φοβερώτερος πολέμιος· ὁ Ἰσλαμισμός, ἐξορμήσας ὡς δεινοτάτη καταιγὶς ἀπὸ τῆς Ἀραβίας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ ἐντὸς 8 μόνον ἐτῶν ἐκταθεὶς ἀπειλητικῶς ἀνὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν.

Ὁ Ἡράκλειος μάτην ἠγωνίσθη κατὰ τοῦ νέου καὶ φοβερωτέρου ἐχθροῦ καὶ ἀπόγνους ἀνέλαβε τὸν Σταυρὸν πάλιν καὶ μετέφερεν εἰς τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἥτις προώριστο νὰ γένηται τὸ ἀπροσμάχητον μετὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Θεομήτορος προπύργιον τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Ἡράκλειος συνετέλεσε τὴν μεγάλην ἀποστολήν του προσδοὺς εἰς τὴν Ἑλλην. Αὐτοκρατορίαν νέαν δύναμιν καὶ νέον ζώπυρον, ὥστε, ἐνῷ ὁ Περσικὸς μασδεϊσμὸς ἐνέδωκε καὶ ὑπέκυψε πρὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία ἐπὶ 800 ὅλα ἔτη ἀντεπεξῆλθε κατ' αὐτοῦ παρασχοῦσα οὕτω τὸν προσήκοντα χρόνον εἰς τὰ Ἑσπέρια ἔθνη, ὅπως ἐξέλθωσι τῆς βαρβαρότητος ἐκχριστιανισθέντα καὶ ὀργανωθέντα νὰ ἀντισχῶσι καὶ ἀποκρούσωσι τὰ κύματα τοῦ Ἰσλαμικοῦ κατακλυσμοῦ πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Βιέννης.

Ἄνευ τοῦ Ἡρακλείου, ἀλλοία θὰ ἦτο σήμερον ἡ ὄψις τοῦ κόσμου ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μασδεϊσμοῦ ἢ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ μεγάλη δύναμις φαντασίας ἵνα παραστήσωμεν τὴν ὄψιν ταύτην, ὅταν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὸν Ἰσλαμικὸν κόσμον καὶ τὰ λείψανα τοῦ Μασδεϊσμοῦ ἐν τοῖς περιλειπομένοις πυρολάτραις Πάρσαις.

Ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Αὐτοκρατορίαν ὀφείλει τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς ὡς τοιαύτης, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν παρέχεται εὐκαιρία πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῆς καὶ ἀνταπόδοσιν δι' ὅσα εὐηργετήθη καὶ ἐπροικίσθη ὑπ' αὐτῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ

Συλλογὴ πλουσιωτάτη βιβλίων νέων, ἀναγνωστικῶν, καὶ βοηθητικῶν, ἀμφοτέρων τῶν κύκλων.

Τιμαί, αἱ καθιερωθεῖσαι, ἀξίωμα τοῦ βιβλιοπωλείου μου, ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΩΣ τῶν λοιπῶν συναδέλφων.

Παρακαταθήκη χιλιάδων ἀντιτύπων ἐξ ἑκάστου εἴδους. Εὐκολίαι μοναδικαί. —

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους ὅπως κάμητε σύγκρισιν καὶ πεισθῆτε οἱ μὴ πελάται μου περὶ τῆς ἀληθείας.

Ἐκτέλεσις τῶν παραγγελιῶν ταχίστη, ἀκριβὴς καὶ ὡς πάντοτε εἰλικρινεστάτη.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 8 Σεπτεμβρίου 19 8.

Μετ' ἐκτιμήσεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
«Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ»

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὸ ἀξιότιμον κυπριακὸν κοινόν, ὅτι ἵδρυσα ξενοδοχεῖον καὶ ἑστιατόριον ἐν Λευκωσίᾳ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ καὶ ἔναντι τοῦ Ἀγγλικοῦ Τηλεγραφείου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Λευκωσία».

Τὸ ξενοδοχεῖόν μου τοῦτο θὰ ἀρχίσῃ λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 21)4 Ὀκτωβρίου 1918, οἱ ἐπισκεπτόμενοι δ' αὐτὸ θὰ εὑρίσκωσι καθαρὰ καὶ καινουργῆ στρώματα καὶ ἔπιπλα, περιποίησιν προθυμοτάτην καὶ μαγειρικὴν τελείως οἰκογενειακήν.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

Διατελῶ κ.τ.λ.
Ἰωάννης Δημητριάδης.

SUN
INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λιρ 3,389,605*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	*1,920,000*
Σύνολον κεφαλαίου	*5,309,605*

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Σαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΣ ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΕΙΣ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

Εἶναι δυσεξήγητος καὶ δυσνόητος ἡ ἐπιμονὴ ἐνίων φύλλων Κυπριακῶν πρὸς ὑποτίμησιν τῆς πολεμικῆς συμβολῆς τῆς Κύπρου εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα τῶν συμμάχων καὶ τοῦτο ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ Κεντρ. Κυβέρνησις ἐν Λονδίνῳ διακηρύττει αὐτὴν ἐπανειλημμένως καὶ ἐπισήμως ὡς ἱκανοποιητικήν.

Τὰ φύλλα ταῦτα χωροῦσι καὶ περαιτέρω, εἰρωνεύονται καὶ χλευάζουσι τοὺς Κυπρίους στρατιώτας ὡς **μουλάρηδες** θέλοντα οὕτω νὰ ἐξευτελίσωσι τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιμελητείας καὶ τῶν μεταγωγικῶν, ἐξ ἀγνοίας μὲν τῆς ἀξίας πασῶν τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν πάσης στρατιωτικῆς ὀργανώσεως ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀκατανοήτου κακοβουλίας.

Ἐντούτοις αἱ στρατιωτ. ἀρχαὶ ἐν τῇ Νήσῳ διὰ τῆς προκηρύξεως αὐτῶν καλοῦσαι τοὺς Κυπρίους ἄνδρας εἰς στρατιωτ. ὑπηρεσίαν ποιοῦνται ἔκκλησιν εἰς τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα αὐτῶν καὶ προβάλλουσιν ὡς εὐκαιρίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν κοινὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα, καὶ ὀρθῶς πράττουσιν αἱ ἀρχαὶ αὗται, διότι τοῦτο εἶνε τὸ ἠθικὸν ἐλατήριον ὅπερ διευκολύνει τὴν ἐθελουσίαν στρατολογίαν ἐν Κύπρῳ.

Οὐδείς, βεβαίως, πλὴν τῶν ὑπὸ κατηγορίαν φύλλων, ἀγνοεῖ ὅτι ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρετεῖ ἐν τῷ στρατῷ πᾶς στρατιώτης θεωρεῖται καὶ εἶναι ἐξίσου ἀγωνιστὴς πρὸς τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μαχομένους, μεθ' ὧν ἀποτελεῖ ἓν ὀργανικὸν σύνολον κινούμενον καὶ ἐνεργοῦν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ στρατιωτ. μετάλλια δὲν εἶναι προνόμιον μόνον τῶν μαχίμων, ἀλλὰ πάντων τῶν στρατιωτῶν ὅσοι μετέσχον ὁπωσδήποτε τοῦ πολέμου.

Αἱ στρατολογικαὶ ἀρχαὶ τὴν παρανόησιν τῆς σημασίας τῶν μεταγωγικῶν ὑπηρεσιῶν πολεμοῦσαι τονίζουσιν ἐν τῇ προκηρύξει των ὅτι οἱ Κύπριοι στρατιῶται θὰ ὑπηρετήσωσι παρὰ τὸ πλευρὸν Ἄγγλων συναδέλφων αὐτῶν, σημαίνουσαι οὕτω ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Κυπρίων ἐκτιμῶνται ὅσον καὶ αἱ τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν καὶ τοῦτο εἶνε ὀρθὸν καὶ δίκαιον, καὶ ἡ Κύπρος, πλὴν τῶν ὑπὸ κατηγορίαν φύλλων, εὐγνωμονεῖ τὰ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντα τέκνα της, διότι μετὰ τοῦ Συμμαχικοῦ ἀγῶνος ἐξυπηρετοῦσι καὶ τὴν Κυπριακὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν.

Ἄδηλον ὑπὸ τίνος ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως τὰ ὑπὸ κατηγορίαν φύλλα ταῦτα ὑποτιμῶσι μετὰ μοχθηρίας τὴν ἐθνικὴν καὶ πατριωτικὴν ἐν Κύπρῳ δρᾶσιν μέχρι σήμερον — ἧς ἡ ἀξία θὰ ἐκτιμᾶται πάντοτε ὑπὸ τῆς ἱστορίας — καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα ψηφίσματα καὶ ὑπομνήματα τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν λαμπροτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ τὴν ζωηροτέραν διάθεσιν αὐτοῦ ὅπως ἀναλάβῃ πάσας τὰς βαρείας καὶ μεγάλας θυσίας τοῦ πολέμου, πρὸς ἐξαγορὰν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ.

Εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν παρὰ τῶν ἐν λόγῳ φύλλων, ἂν ἔχωσι ταῦτα νὰ εἴπωσιν ὅτι ἐν ἄλλῃ Βρεττανικῇ ἀποικίᾳ ἐξεδηλώθη τοσαύτη αὐταπάρνησις καὶ ἐθελοθυσία ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς. Ἡ Κύπρος διὰ τῶν ὑπομνημάτων τούτων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πρόθυμος καὶ ἔνθους προσφέρει τὸν ἀτίμητον φόρον τοῦ αἵματος καὶ πάσας τὰς ἄλλας θυσίας τοῦ πολέμου.

Ἐχθροὶ μόνον τῆς Κυπρ. ὑποθέσεως καὶ τοῦ Κυπρ. λαοῦ θὰ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ περιυβρίζωσι καὶ ἐξευτελίζωσιν οὕτω κακοβούλως τὰς τόσον ἁγνὰς καὶ ζωηρὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ αἰσθήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ο ΝΟΜΟΣ ΚΡΑΤΕΙΤΩ

Ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ πέρυσιν ἀπασχολῆσαν τὴν Σχολ. Ἐπιτροπείαν ζήτημα τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ Π. Γυμνασίου κατὰ τὴν ἀπουσίαν ὁριστικοῦ Γυμνασιάρχου περιῆλθεν εἰς δημοσιότητα καὶ μετά τινος κακοβουλίας μάλιστα, διὰ ταῦτα ἀρκούμεθα ἐν τῷ παρόντι νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τὸ κοινὸν τὰ βραχέα ταῦτα:

Τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια παρ' ἡμῖν καὶ ἰδίᾳ τὰ τῆς Μέσης Παιδείας συμμορφοῦνται πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι περὶ αὐτῆς νόμιμα, ὅσα μάλιστα τούτων εἶνε ἰσότιμα πρὸς ἐκεῖνα.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀναπλήρωσις τῶν προϊσταμένων ἐν γυμνασίοις ὁρίζεται δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου ὑπ' ἀρ. 5619 ὡς ἑξῆς.

«Πρὸς ταχυτέραν ἔναρξιν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ Ἑλλ. σχολείοις ἐργασιῶν φρονοῦμεν ἀναγκαῖον, κύριε νομάρχα, νὰ κοινοποιήσητε ταῖς κατὰ τὸν ὑφ' ὑμᾶς νόμον ἐφορείαις τῶν εἰρημένων ἐκπαιδευτηρίων, ὅτι, κατὰ τοὺς περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ ἀναπληρώσεως ἀρχῶν ὁρισμοὺς καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ τῶν εἰρημένων ἐκπαιδευτηρίων διατάξεις τὸν ἐλλείποντα ἢ ἀπόντα προϊστάμενον ἀναπληροῖ αὐτοδικαίως, ἐν μὲν τοῖς γυμνασίοις, ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καθηγητής, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν διδάσκαλος καὶ ἐπὶ ἰσοβαθμίοις ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν ἀρχαιότερος».

Διαταγὴ δὲ πολλῷ μεταγενεστέρα τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας **Περὶ ἀρχαιότητος καθηγητῶν** ὑπ' ἀριθ. 7764 σὺν ἄλλοις διαλαμβάνει καὶ τάδε:

«Ἡ γυμνασιαρχία δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ βαθμός, εἶναι διοίκησις, καὶ οὕτω χαρακτηρίζει αὐτὴν καὶ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἑλλην. σχολείων καὶ γυμνασίων.

Κατὰ ταῦτα, ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν λογίζεται ὁ ἔχων τὰ περισσότερα ἐν τῇ καθηγητικῇ λειτουργίᾳ ἔτη συνεχῆ ἢ κλασματικά. Τὸ νὰ διετέλεσε γυμνασιάρχης καὶ εἶτα καθηγητὴς δὲν ἀλλοιοῖ τὴν χρονικὴν ἀρχαιότητα, ὑπολογίζονται δὲ τὰ ἔτη καθ' ἃ διετέλεσε γυμνασιάρχης ὡς ἂν ἦτο κατ' αὐτὰ καθηγητής, πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀρχαιότητος. Ὅθεν, καθὰ καὶ διατεταγμένον εἶνε, ἀναπληροῖ ἀπόντα τὸν γυμνασιάρχην ὁ τῶν καθηγητῶν ἀρχαιότερος· ὡρίσθη δὲ ἡ διάκρισις τοῦ νὰ εἶνε ὁ ἀναπληρωτὴς ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, διότι καὶ ὡς γυμνασιάρχην χαρακτηρίζει πως ὁ κανονισμὸς τὸν τῆς ἀνωτέρας τάξεως καθηγητήν, ἐννοεῖ δὲ τὸν τῆς Ἑλληνικῆς καθηγητήν, διότι οἱ τῶν ἄλλων μαθημάτων εἶναι πασῶν τῶν τάξεων καθηγηταί, ἅτε εἰς πάσας διδάσκοντες τὰ αὐτοῖς ἀνατεθειμένα μαθήματα, οἷον μαθηματικά, γαλλικὰ κ.λ.π. . . .»

Ἐνώπιον τοσούτων σαφῶν καὶ ἀπηκριβωμένων διατάξεων περὶ ἀναπληρώσεως ἀπόντος ἢ ἐλλείποντος γυμνασιάρχου οὐδεμία χωρεῖ ἀμφιβολία καὶ πᾶσα σχετικὴ ἀπόφασις προϊσταμένης ἐφορείας ὀφείλει νὰ εἶνε ἐντελῶς σύμφωνος πρὸς αὐτάς, καὶ τοῦτο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ τὰ κατὰ τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τοῦ Π. Γυμνασίου, ἐφόσον δὲν ὑπάρχουσι μεταγενέστεραι τροποποιήσεις τῶν διατάξεων τούτων.

Πᾶσα παρέκβασις ἀπὸ τῶν διατάξεων τούτων εἶνε ἐκτὸς τοῦ νόμου καὶ συνεπάγεται διαταράξεις καὶ ἀνωμαλίας αἵτινες ἀπεσοβήθησαν χάρις εἰς τὴν ὑπομονὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῶν ὑπὲρ τοῦ νόμου τασσομένων.

Ἐφέτος ἀνεμνήσθησαν τῆς ἀρχαιότητος τοῦ κ. Σπυριδάκη καὶ τῆς ἁρμοδιότητος ὄντως αὐτοῦ, ἐνῷ πέρυσι παρωράθη καὶ παρηγκωνίσθη αὕτη, ἀλλὰ καὶ οὕτως ὁ νόμος παραβιάζεται καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι ὅλως προσωρινή, καὶ ταχέως θὰ ἀποκατασταθῇ τὸ κράτος τοῦ νόμου, ὁ δὲ νόμος καὶ οἱ ὑπὲρ τοῦ νόμου εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς πρόσωπα.

ΤΑ ΕΛΛΗΝ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Δι' ὅλης τῆς π. ἑβδομάδος τὰ ἡμέτερα Ἐκπαιδευτήρια ἐξηκολούθησαν τὰς ἐγγραφὰς τῶν νεωστὶ προσερχομένων μαθητριῶν καὶ μαθητῶν, τὰς ἐπανεξετάσεις καὶ κατατακτηρίους ἐξετάσεις καὶ ἠσχολήθησαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὡρολογίων προγραμμάτων.

Τὰ τῆς κατωτέρας παιδείας ἐκπαιδευτήρια ἤρξαντο ἐν τούτοις τῶν μαθημάτων αὐτῶν ἀπὸ χθές.

Ἐπειδὴ δυστυχῶς, καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ τῆς πρωτευούσης ὑπὸ παλαιᾶς κακῆς ἕξεως βραδύνουσι νὰ μεριμνήσωσι περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῆς φοιτήσεως τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια καὶ ὑστεροῦσιν εἰς πάντα πολλαὶ μαθήτριαι καὶ πολλοὶ μαθηταὶ ἐπιφυλασσόμεθα εἰς τὸ προσεχὲς νὰ παραθέσωμεν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν ἐν αὐτοῖς διὰ τὸ παρὸν σχολ. ἔτος.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τῇ π. Κυριακῇ περὶ ὥραν 2. 25' μ.μ. ἐγένετο σεισμὸς μετρίας ἐντάσεως διεύθυνσιν ἔχων ἀπὸ ΝΑ. πρὸς ΒΔ. κυματοειδὴς καὶ μὲ διάρκειαν 12"—15".

Πιθανώτατα ἐν Λεμεσῷ θὰ ἐγένετο ἐντονώτερος, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔσχεν ἀπὸ τοῦ σεισμικοῦ κέντρου μεταξὺ Κρήτης—Συρίας—Κύπρου.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ καιρὸς βαίνει πάντοτε κανονικὸς καὶ ὁμαλός· ἐλαφρὸς καύσων μετὰ ἐλαφρᾶς ὑγρασίας τὴν ἡμέραν, τὰς νύκτας δροσερὸς καὶ γαλήνιος.

Ψὲς φαίνεται ὅτι ἔπεσαν ραγδαῖαι βροχαὶ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ τοῦ ὁρίζοντος ἡμῶν ὡς ἐνέφαινον τὰ μέλανα νέφη καὶ αἱ πυκναὶ καὶ ἰσχυραὶ ἠλεκτρικαὶ ἐκκενώσεις εἰς συνεχεῖς ἀστραπάς.

Ἐπίκεινται νέαι μετοπωριναὶ βροχαί.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 23)6 Ὀκτωβρίου ὥρᾳ 4 μ.μ. ὁ κ. **Ν. Καταλάνος** *θὰ εἴπῃ*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΦΥΛΩΝ

ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τούτου.

Λευκωσία 18)1 Ὀκτωβρίου 1918
(Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΕΚ ΛΑΠΗΘΟΥ

Χάριν τῆς ἀληθείας.

Κύριε Συντάκτα,

Καίτοι ἔχομεν ὡς ἀρχήν μας νὰ μὴ ἀναμιγνυώμεθα εἰς προσωπικὰς διαμάχας καὶ νὰ περιφρονῶμεν τοὺς κατερχομένους εἰς τὸ χθαμαλὸν ἐπίπεδον τοῦ...Διαβόλου, τοὺς ἐμπαθῶς διαστρέφοντας τοὺς λόγους καὶ πράξεις ἀνδρῶν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ ἐργαζομένων ἕνεκα φθόνου, ἐν τούτοις ἀπεφασίσαμεν νὰ ρίψωμεν ὀλίγας λέξεις εἰς τὴν δημοσιότητα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσιευθεῖσαν διαβολὴν περὶ τῆς Α. Π. τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας, ὅτι ἐν Λαπήθῳ διεφώνησε μὲ τοὺς προκρίτους καὶ εὑρίσκεται εἰς διάστασιν. Οὐδὲν τούτου ψευδέστερον. Ἡ Α. Πανιερότης πέρυσι κατὰ τὴν ποιμαντορικὴν περιοδείαν του, ἐπὶ 8 ἡμέρας ἐκήρυττε τὸν λόγον εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας τῆς Λαπήθου ἐν ἐκκλησίαις εὐλογῶν τὸ ποίμνιόν του, καὶ εἰς ἑκάστην ἐνορίαν συνεκεντροῦτο πλῆθος Χριστιανῶν ἐξ ὅλων τῶν ἐνοριῶν ζητοῦν συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας εἰς ὅλα τὰ κοινοτικὰ ζητήματα, τὸ δὲ ἄνθος τῆς κοινωνίας Λαπήθου δὲν ἔλειψεν οὔτε ὥραν ἀπὸ τὸ πλευρόν του, συσκεπτόμενον περὶ παντὸς κοινωφελοῦς ζητήματος. Εἰς τὰς συσκέψεις δὲ ταύτας καὶ τὰς ἐνθαρρυντικὰς παροτρύνσεις τοῦ Ἀρχιερέως χρεωστοῦμεν τὴν ἵδρυσιν ἀνωτέρας Σχολῆς μὲ 2 τάξεις. Μᾶς ἐδήλωσεν ὁ Πανιερώτατος ὅτι τὴν συνδρομὴν τοῦ Θρόνου διὰ τὰ Σχολεῖα θὰ διαθέσῃ διὰ τὴν ἀνωτέραν Σχολὴν καὶ προσέφερεν ἀπὸ τὸ ἀτομικὸν του βαλάντιον 5 λίρας, θὰ προσπαθήσῃ δέ, εἶπε, νὰ συστηθῶσιν ἀνώτεραι Σχολαὶ καὶ εἰς τὰ ἄλλα κέντρα τῆς Ἐπαρχίας του, εἰς τὰς ὁποίας θὰ παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν.

Ἡ σχολὴ ἐσυστήθη καὶ ἐλειτούργησε μὲ μίαν τάξιν λίαν εὐδοκίμως. Καὶ ἐφέτος ἐπὶ 8 ἡμέρας κατὰ τὴν ποιμαντορικὴν περιοδείαν του, ἐτέλεσε εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας τὴν θείαν μυσταγωγίαν, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, ἐδέχετο εἰς τὸ κατάλυμά του πάντας προθύμως, ὁδηγῶν καὶ συμβουλεύων, ἄνευ τινὸς ἐπεισοδίου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιλογίας. Καὶ ἀποροῦμεν ποῦ ἀνεκάλυψαν τὴν διάστασιν μὲ τοὺς προκρίτους.

Τόσον δὲ μάλιστα ἐνεθουσίασαν οἱ λόγοι του, ὥστε ἀνέλαβον προθύμως δι' ἰδιωτικῶν συνδρομῶν τὴν ἵδρυσιν καὶ δευτέρας τάξεως τῆς ἀνωτέρας Σχολῆς. Προσεπάθησε νὰ πείσῃ εἰς συνεργασίαν ὅλας τὰς ἐνορίας, διότι αἱ ἐνορίαι Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ Ἁγ. Ἀναστασίας, ἐνῷ στέλλουν μαθητὰς εἰς τὴν Σχολήν, δὲν συνεισφέρουν καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἡ οἰκονομ. κατάστασις τῆς Σχολῆς δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐφαρμογὴν εὐρυτέρου καὶ πρακτικωτέρου προγράμματος. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐφέτος θὰ πεισθῶσι καὶ ὅλαι αἱ ἐνορίαι θὰ συνδράμουν τὴν Σχολήν. Καὶ τοῦτο νομίζω εἶνε τὸ μόνον παράπονον τοῦ Ἀρχιερέως ἀπὸ τὴν Λάπηθον, διότι δὲν ὁμονοεῖ. Ἐὰν δὲ τὰς μεταξύ μας διαφορὰς καὶ διενέξεις ἀποδίδωμεν εἰς τὸν Ἀρχιερέα θεωροῦντες αὐτὸν ὑπεύθυνον εἰς πάντα, καὶ ἂν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του δυσαρεστούμεθα ἐλεγχόμενοι, τότε θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι ἐφαρμόζεται εἰς ἡμᾶς τὸ «ἔλεγχε καλοὺς καὶ ἀγαπήσουσί σε, κακοὺς καὶ μισήσουσί σε». Παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς προσεπάθησε νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ ἕνεκα τούτου προσκρούει κάποτε εἰς ἀντιδράσεις. Αὐτὴ τοὐλάχιστον εἶνε ἡ ἀντίληψίς μας.

Ἰ. Κωνσταντινίδης.

Η ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΥΤΟΝΟΤΟΥΡΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

Ἅμα τῇ ἀποτυχίᾳ τῆς μεγάλης καὶ ἀποφασιστικῆς ἐπιθέσεως τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων ἐν Γαλλίᾳ εὔκολον ἦτο νὰ προείπῃ τις τὴν προσεχῆ ἀποσύνθεσιν τῆς Τευτονοτουρανικῆς Συμμαχίας.

Τὴν συμμαχίαν ταύτην δὲν συνέσφιγγον ἰσχυροὶ δεσμοὶ ἠθικοὶ ἀλλὰ τυχοδιωκτικοὶ ὑπολογισμοί, ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῶν ὁποίων ἐξήρτητο καὶ ἡ τύχη αὐτῆς.

Μόνη ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ προσδοκία τῆς ὁριστικῆς νίκης συνεκράτει τὴν συμμαχίαν διὰ τὰ προσδοκώμενα λάφυρα καὶ ἀθέμιτα κέρδη, καὶ ὅταν ἡ προσδοκία αὐτὴ ἐξέλιπεν, οὐδένα πλέον εἶχε αὐτὴ λόγον ὑπάρξεως, καὶ ἤδη ἐκδηλοῦνται τὰ συμπτώματα τῆς διαλύσεως καὶ ἀποσυνθέσεως αὐτῆς.

«Τὰ τῶν Βουλγάρων ἀεὶ ἄπιστα», δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἀντὶ τῶν Θεσσαλῶν, καὶ οἱ Βούλγαροι πρῶτοι ἐκ τῆς Συμμαχίας ταύτης κηρυκεύονται πρὸς τὴν Συνεννόησιν καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν.

Κατὰ τὰς διαβιβασθείσας ὑπὸ τοῦ Ρέουτερ τηλεγραφ. ἀγγελίας, ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς κ. Μαλλίνωφ προέτεινεν ἀνακωχὴν πρὸς τὸν στρατάρχην τῶν Συμμαχικῶν ἐν τῷ Μακεδονικῷ μετώπῳ δυνάμεων κ. Δεσπεραί, ὅστις ἀπήντησεν ὅτι *ἀδυνατεῖ νὰ παραχωρήσῃ ἀνακωχὴν εἴτε διακοπήν τινα τῆς μάχης, θὰ ἐδέχετο ὅμως Βουλγάρους ἀντιπροσώπους, ἐὰν ἐπαρουσιάζοντο τοιοῦτοι πρὸ τῶν Βρεττανικῶν γραμμῶν μετὰ σημαίας ἀνακωχῆς.*

Ἀλλεπάλληλοι ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι ἀνακοινώσεις ἐκ Βερολίνου πειρῶνται νὰ κολάσωσι τὴν σημασίαν τοῦ διαβήματος τούτου τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἰσχυριζόμεναι ὅτι «ἡ πρότασις δὲν ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν ἄλλων Βουλγάρων ὑπουργῶν ἢ τοῦ Φερδινάνδου», καὶ πρὸς παρηγορίαν δηλοῦται ὅτι σοβαρὰ μέτρα στρατιωτικὰ λαμβάνονται πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Βουλαρικοῦ μετώπου.

Ἡ Βουλγαρικὴ πρότασις ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι τὴν περὶ ἀνακωχῆς αἴτησιν τῆς Βουλγαρίας ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐν αὐτῇ δὲν ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἐνέργεια ἐγένετο ἐκ πρωτοβουλίας μόνον τοῦ κ. Μαλλίνωφ. Διὰ ταύτης ζητεῖται ἀνακωχὴ ὅπως συζητηθῶσιν οἱ ὅροι περὶ εἰρήνης.

Ὁ Ρέουτερ εἰς ταῦτα ἐπάγεται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Βρεττανία δύναται νὰ ἀπαντήσῃ μόνον μετὰ διάσκεψιν μετὰ τῶν Συμμάχων (τοῦτο εἶναι ὅρος ῥητὸς τῆς συμμαχίας τῆς Συνεννοήσεως).

Πιστεύεται ὅτι ἡ ἄποψις τῶν ἐπισήμων κύκλων εἶναι ὅτι ἡ μετὰ τῆς Βουλγαρίας εἰρήνη θὰ εἶχεν ἐκπληκτικὸν ἀποτέλεσμα καθόσον ἀφορᾷ ἰδίᾳ εἰς τὴν Τουρκίαν· θὰ ἀπηλευθέρου ὁλόκληρον τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ στράτευμα καὶ εἴς τινας περιπτώσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν Τουρκίαν θὰ ἀπηλευθέρου ἐπίσης τὰ ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ στρατεύματα καὶ θὰ συνέτριβε τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Γερμανικὴν ἀπειλήν· ἐπὶ πλέον, αὐτή, πιθανῶς, θὰ ἐπέδρα ἐπωφελῶς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς τοῦ κόσμου».

Ἡ περὶ ἀνακωχῆς πρότασις τῆς Βουλγαρίας εἶνε τὸ ἀσφαλὲς σύμπτωμα τῆς ἀπογνώσεως καὶ ἀποκαρτερήσεως τῆς Τευτονοτουρανικῆς συμμαχίας, καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐρρωμένης ἐπιθέσεως τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων θὰ ἐπενέγκῃ τὴν διάλυσιν αὐτῆς ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ Συνεννόησις νὰ ἐπιβάλῃ τὴν εἰρήνην ἄνευ ὅρων παρὰ τῶν πολεμίων.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ

[illegible] εἰς διαφόρους ἐν Ἀθήναις Παθολογικὰς κλινικὰς καὶ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ἀνδρέου Συγγροῦ (κλιν. Ἀφροδισίων καὶ Δερματ. νόσων) δέχεται τοὺς πάσχοντας προσωρινῶς ἐν τῇ παρὰ τὸν Ἅγ. Ἰωάννην οἰκίᾳ του καθ' ἑκάστην 9—1[illegible] π.μ. καὶ 3—6 μ.μ.

Ἐπιστημονικὴ ἐφαρμογὴ ἐνέσεων 606. Ἀκριβεῖς ἀναλύσεις καὶ ἐξετάσεις οὔρων—αἵματος—πτυέλων.

ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΓΓΕΛΛΑΡΙΟΥ ΧΕΡΤΛΙΓΚ

Μετὰ τὸν κομπαστικόν πως λόγον τοῦ ὑποκαγγελλαρίου Πάγερ ἐν Στουτγάρδῃ ἀπελύθη ἡ γνωστὴ Αὐστρουγγρικὴ διακοίνωσις περὶ συγκροτήσεως ἐπὶ οὐδετέρας χώρας συνδιασκέψεως πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ διατύπωσιν ὅρων, παρεχόντων τὴν πιθανότητα διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης ὁριστικῆς. Ἤδη ὁ γερμανὸς ἀρχικαγγελλάριος Δρ. Χέρτλιγγ προσαγορεύων τὴν κυρίαν ἐπιτροπείαν τοῦ Ράϊχσταγ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς, ὡμίλησε μετὰ μετριοπαθείας ἣν ἐπέβαλλον αἱ παροῦσαι πολεμικαὶ περιστάσεις.

«Γνωρίζετε, εἶπε, τὴν ἐπικρατοῦσαν βαθεῖαν δυσαρέσκειαν εἰς εὐρεῖς κύκλους τοῦ πληθυσμοῦ, ὀφειλομένην εἰς τὰ ὑπὸ τῆς πολεμικῆς πιέσεως δεινοπαθήματα καὶ τὰς στερήσεις· ἐὰν ὅμως ἡ δυσαρέσκεια αὐτὴ προέρχεται ἐκ τῆς παρούσης στρατιωτικῆς καταστάσεως, φαίνεται ἀδικαιολόγητος. Εἶνε σοβαρὰ ἀληθῶς ἡ κατάστασις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπιθέσεως, ἀλλ' ἡ θέσις τῶν πραγμάτων δὲν εἶνε ὅσον τὸ θέρος τοῦ 1916 κακή. Ἀνασκοπῶν τὴν κατάστασιν ἐν τῷ ἀνατολικῷ μετώπῳ παραδέχεται ὅτι τὸ μέλλον δὲν φαίνεται σαφὲς ἢ βέβαιον ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξηφανίσθη ἡ προτέρα ἀπὸ τῆς Ρωσίας ἀπειλή, σημαντικὸν μέρος τῶν δυνάμεων ἐν τῷ ἀνατολικῷ μετώπῳ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὸ Δυτικόν.

Ὁ Χίνδεμβουργ καὶ ὁ Λούδενδορφ, ὡς καὶ πρότερον, θὰ ἀντιμετωπίσωσι τὰς περιστάσεις, τὸ στράτευμα ὅμως πρέπει νὰ εἶναι ἡνωμένον. Ἐποιήσατο ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ πατέρας καὶ τὰς μητέρας ὅπως μὴ ἐγκαταλίπωσι τοὺς υἱοὺς καὶ τοὺς συζύγους ἐν τῷ μετώπῳ εἰς ἀμηχανίαν, νῦν ὅτε πάντα διακυβεύονται.

Ἐπανέλαβεν ὅτι ὁ πόλεμος ἦτο πόλεμος ἀμυντικός: «Ἐπολεμήσαμεν, εἶπε, καὶ ἐπεδράμομεν τὸ Βέλγιον μόνον ἵνα ὑπερασπίσωμεν ἡμᾶς αὐτούς».

Ἐμφαντικῶς ἐτόνισε ὡς δολίαν παρανόησιν γνωστῆς φράσεως τοῦ πρώτου πολεμικοῦ Καγκελλαρίου, ὡς παραδεχθέντος παραβίασιν, ὅταν εἰσηλάσαμεν εἰς τὸ Βέλγιον, «ἀλλά, εἶπεν, ὡς διὰ τὰ ἄτομα, οὕτω καὶ διὰ τὰ Κράτη, ὑπάρχει ἕτερος νόμος, ἤτοι ὁ τῆς ἀμύνης ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

Ἡ Γερμανία, ἐξηκολούθησε, εἶχε λόγους ὅπως ἰσχυρίζεται ὅτι ἐὰν δὲν ἐνήργει ταχέως, θὰ προελάμβανεν αὐτὴν εἰσελαύνων ὁ ἐχθρός. Ἐπὶ πλέον ἡ συνείδησις τῆς Γερμανίας εἶναι καθαρά, διότι ἐπρότεινεν εἰς τὸ Βέλγιον χρήματα, ἐὰν ὑπισχνεῖτο τοῦτο οὐδετερότητα, ὅταν τὸ πρῶτον ὁ Γερμανικὸς στρατὸς εἰσήλασεν εἰς αὐτό, καὶ ἡ προσφορὰ αὕτη ἐπανελήφθη μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Λιέγης. Ἠρνήθη ὁ Δρ Χέρτλιγγ ὅτι ἡ Γερμανία πολεμεῖ διὰ τὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ ὅτι τὸ πῦρ ἐτέθη εἰς τὴν πυρίτιδα ὑπὸ τῶν Πρωσσικῶν στρατοκρατῶν.

Ὁ Ἀμερικανικὸς ἐνθουσιασμὸς ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὰ τεράστια κέρδη ἅτινα ἡ Ἀμερικὴ ἐξησφάλισε ἀπὸ τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ εἰρωνεύθη τὴν ὑπὸ τῆς Βρεττανίας ἀναγνώρισιν τῶν Τσεχοσλαύων ὡς ἐμπολέμου χώρας, διεκήρυξε δὲ ὅτι τὸ ἐν τῷ δυτικῷ μετώπῳ σιδηροῦν τεῖχος δὲν θὰ διασπασθῇ. Πρέπει νὰ ἐπιστῇ ἡ ὥρα καθ' ἣν οἱ ἐχθροὶ θὰ κρίνωσι λογικώτερον καὶ θὰ φανῶσι πρόθυμοι ὅπως θέσωσι τέρμα εἰς τὸν πόλεμον ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως καθῆκον ἡμῶν εἶνε νὰ παραμείνωμεν ἡνωμένοι, ψύχραιμοι καὶ πεποιθότες καὶ μετὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως πρὸς προστασίαν τῆς πατρίδος».

Ὁ Χέρτλιγγ ἐπανέλαβε διαδηλῶν ὅλην τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ συνδέσμου τῶν ἐθνῶν ἐπὶ ἴσοις δικαίοις δι' ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου καὶ ἐπανέλαβεν ὡσαύτως ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν ἦτο καθολοκληρίαν ἀξία συζητήσεως. Κατέληξεν ἀνακεφαλαιώσας τὰς προτέρας βλέψεις του περὶ ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

—Διάρρηξις σχέσεων πρὸς τοὺς Βολσεβίκ.
—Αἱ συλλήψεις ἐν Μόσχᾳ.

Ὁ ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» ἐτηλεγράφησε ὑπὸ ἡμερομ. 2)15 Αὐγ. τὰ ἑπόμενα:

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διέκοψαν πᾶσαν σχέσιν πρὸς τὴν Βολσεβικὴν κυβέρνησιν τῆς Ρωσίας. Οἱ προξενικοὶ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἐν Μόσχᾳ κατέλιπον τὰς θέσεις των τῇ 5 Αὐγούστου ὅτε κατά τινα ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ εἰς Σουηδίαν ὁ Σουηδὸς Γεν. Πρόξενος ἐν Μόσχᾳ ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Ἀμερικανικῶν, τῶν Βρεττανικῶν καὶ τῶν Ἰαπωνικῶν συμφερόντων.

Διάφορα ἐλήφθησαν τηλεγραφήματα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου παρὰ τοῦ Γεν. Προξένου Poole ἐν Μόσχᾳ ἀφορῶντα εἰς τὴν κήρυξιν πολέμου ὑπὸ τοῦ Λενὶν κατὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ οἱ Προξενικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων συμμάχων ἐπεσκέφθησαν τὴν Γραμματείαν τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἠρώτησαν ἂν ἡ δήλωσις τοῦ Λενὶν δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς κήρυξις πολέμου συνεπαγομένη τὴν διάρρηξιν τῶν σχέσεων. Ὁ κ. Τσίτσεριν ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶνε ἐπάναγκες νὰ νοηθῇ αὕτη ὡς τοιαύτη, ὅτι ἦτο μᾶλλον κατάστασις ἀμύνης ἥτις ἐκηρύχθη, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῆς Συνεννοήσεως, ὡς ἔπραξε μετὰ τῆς Γερμανίας ὑπὸ παρομοίας περιστάσεις.

Ὁ κ. H. Poole ἀναφέρει ὅτι τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς 5 Αὐγούστου ἐγένετο συνδιάσκεψις τῶν κ.κ. Τσιτσερὶν καὶ τῶν Γεν. Προξένων Ἰαπωνίας Σουηδίας καὶ Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἥτις κατέληξεν εἰς τὰ ἑπόμενα ἀποτελέσματα:—Πρῶτον, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις παρέχει ἐπίσημον διαβεβαίωσιν ὅτι Συμμαχικὰ πρόσωπα διπλωματικὸν ἢ ἄλλον ἐπίσημον χαρακτῆρα φέροντα δὲν θὰ παρενωχλοῦντο.

Δεύτερον: ὁ κ. Τσιτσερὶν εἶπεν ὅτι αἱ Συμμαχικαὶ στρατιωτ. ἀποστολαὶ δὲν θὰ ἐλάμβανον τὴν ἄδειαν ν' ἀναχωρήσουν, ὡς ἐδόθη ὑπόσχεσις εἰς αὐτάς.

Τρίτον: ὅτι οἱ κρατούμενοι πολῖται ἦσαν ὅμηροι διὰ τὴν ζωὴν τῶν Σοβιετικῶν μελῶν ἐπὶ ἐδάφους κατεχομένου ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

Ὁ κ. Τσιτσερὶν εἶπεν ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα συνελήφθησαν συμφώνως πρὸς τὴν τακτικὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐν πολέμῳ. Προσέθηκεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναληφθῇ εὐθύνη διὰ τὴν μέλλουσαν ἀσφάλειαν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἡ Μ. Βρεττανία καὶ ἡ Γαλλία ἐπετέθησαν εἰς τὸν Ἀρχάγγελον ἄνευ κηρύξεως πολέμου. Ὁ κ. Poole προειδοποίησε τὸν κ. Τσιτσερὶν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῶν Συμμάχων ἐθνῶν δὲν πρέπει νὰ ἐκφοβίζωνται, καὶ ὅτι ἡ καθιέρωσις συστήματος ἀντιποίνων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῶν Σοβιὲτ ἠδύνατο μόνον νὰ καταλήξῃ εἰς τὰ ἄτομα αὐτὰ ὡς μέλη τῆς Κυβερνήσεως διατελοῦντα ὑπεύθυνα προσωπικῶς καὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς βολσεβικῆς ὑποθέσεως οἱουδήποτε σεβασμοῦ ἂν τώρα δυνατὸν νὰ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτῆς ὁ πεπολιτισμένος κόσμος.

Τῇ 5 Αὐγούστου περαιτέρω ἔκθεσις τοῦ κ. Poole λέγει ὅτι αἱ ἀρχαὶ εἰσῆλθον βίᾳ εἰς τὰ Γενικὰ Προξενεῖα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Γαλλίας καὶ συνέλαβον τοὺς Γεν. Προξένους καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ἀλλ' ἀπέλυσαν αὐτοὺς τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης δυνάμει παραστάσεων τοῦ Σουηδοῦ Γεν. Προξένου. Τοῦτο συνέβη παρὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Τσιτσερὶν ὅτι πάντες οἱ ἔχοντες διπλωματικὸν ἢ προξενικὸν χαρακτῆρα θὰ ἦσαν σεβαστοί. Ἐπιπλέον οἱ φρουροὶ οἱ τεθέντες πέριξ ἀμφοτέρων τῶν Προξενείων ἠρνήθησαν νὰ ἐπιτρέψωσι εἰς Βρεττανοὺς καὶ Γάλλους ὑπηκόους νὰ πλησιάσωσι. Αἰσθανόμενος ὅτι πᾶσαι αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ Σοβιὲτ εἶναι ἀναξιόπιστοι ὁ κ. Poole κατέστρεψεν ὅλους τοὺς κώδικας καὶ τὰ ἔγγραφά του καὶ παρεκάλεσε τὸν Σουηδὸν πρόξενον νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν τῶν Ἀμερικανικῶν συμφερόντων.

ΔΙΑΒΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐκυκλοῦτο ὑπὸ προδοσίας καὶ ἀτιμίας.

Στοκχόλμη 1)14 Αὐγ.

Ἡ «Νέα Ἐφημερὶς Πετρουπόλεως» τῆς 10 Αὐγούστου διαλαμβάνει τὴν πρώτην ὡς εἰπεῖν δόσιν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Τσάρου Νικολάου.

Αἱ σημειώσεις τῆς 26 Φεβρουαρίου (π. ἡ.) εἶναι αἱ ἑξῆς:

«Τὴν 10 ὥραν μετέβην εἰς τὴν λειτουργίαν, τῶν ἀναφορῶν ληξασῶν ἐν καιρῷ. Ὑπῆρχον πολλοὶ διὰ τὸ πρόγευμα, πάντες ξένοι. Ἔγραψα πρὸς τὴν Ἀλίκην, μετέβην ἔπειτα εἰς περίπατον εἰς τὴν ὁδὸν Πόπρουϊσκ πρὸς τὸ παρεκκλήσιον. Ὁ καιρὸς ἦτο ὡραῖος καὶ παγερός. Μετὰ τὸ τέϊον ἀνέγνωσα ὀλίγον καὶ πρὸ τοῦ δείπνου ἐδέχθην τὸν Γερουσιαστὴν Τρεγγουπῶφ εἰς ἀκρόασιν. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἔπαιξα Δόμινο.»

Αἱ σημειώσεις τῆς 2 Μαρτίου:

Ὁ Στρατηγὸς Ρούζσκυ ἦλθε τὴν πρωΐαν ταύτην καὶ μοὶ ἀνέγνωσε μακρὰν συνδιάλεξιν ἣν ἔσχε διὰ τοῦ τηλεφώνου μετὰ τοῦ Ροδζιάνκο, καὶ κατ' αὐτὴν ἡ κατάστασις ἐν Πετρουπόλει εἶνε τοιαύτη ὥστε ὑπουργεῖον ἐκ μελῶν τῆς Δούμας θὰ εἶνε ἀνίκανον νὰ πράξῃ ὁ,τιδήποτε, ἐπειδὴ κατ' αὐτοῦ πολεμοῦσι τὰ Σοσιαλιστικὰ κόμματα ὑπὸ μορφὴν ἐργατικῶν κομιτάτων.

Ἡ παραίτησίς μου εἶνε ἀναγκαία. Ὁ Ρούζσκυ μετεβίβασε τὴν συνδιάλεξιν ταύτην εἰς τὸ Γεν. Ἀρχηγεῖον καὶ ὁ Ἀλεξέιεφ διεβίβασεν αὐτὴν εἰς ἅπαντας τοὺς Ἀρχηγούς.

Τῇ 12. 30' ἦλθεν ἀπάντησις παρ' ὅλων, ὧν τὸ νόημα ἦτο ὅπως σώσω τὴν Ρωσίαν καὶ τηρῶ ἥσυχον τὸν στρατὸν εἰς τὸ μέτωπον, πρέπει νὰ πεισθῶ καὶ ἀποφασίσω τὸ διάβημα τοῦτο.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 14)27. Κατὰ γαλλικὴν ἀνακοίνωσιν, ἡ Γαλλαμερικανικὴ ἐπίθεσις ἤρξατο ἐν Καμπανίᾳ.

Μεταξὺ Αἰγὲτ καὶ Αἲν ὁ ἐχθρὸς ἀνενέωσε ψὲς τὰς ἐπιθέσεις του εἰς τὰς περιοχὰς Ἀλλεμὰν—Μουλὲν—Δελαβῶ, καὶ ἐπέτυχε νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς γραμμὰς ἡμῶν εἰς τὸ τελευταῖον σημεῖον· δραστηρία ὅμως ἀντεπίθεσίς μας ἐπηνώρθωσε τὴν κατάστασιν.

Νοτιώτερον ἐξετείναμεν τὰ κέρδη μας ἀνατολικῶς τοῦ Σανοὺ καὶ συνελάβομεν αἰχμαλώτους.

Τῇ 5 π. μ. ἐπετέθημεν εἰς Καμπανίαν ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ ἐνεργοῦντος ἀνατολικώτερον.

Δυτικῶς τοῦ Σαὶν Κεντὲν ὁ ἐχθρὸς μετὰ μεσημβρίαν ἀπεπειράθη ὅπως ἐκβάλῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Ἐπινὺ—Δὲ—Γαλλόν. Πᾶσαι αἱ ἔφοδοί του ἀπεκρούσθησαν.

Μεταξὺ Αἰγὲτ καὶ Αἲν ἡ ἡμέρα ἐσημειώθη ὑπὸ σφοδρῶν ἐχθρικῶν ἀντιδράσεων εἰς τὸ ὑψίπεδον τῆς ἀγροικίας Μουαζὺ, καὶ εἰς τὴν περιοχὴν βορείως τοῦ Ἀλλεμάν, ἀπεγνωσμένη μάχη ἐξηκολούθησε πανημέριος, παρὰ τὰς ἀπεγνωσμένας προσπαθείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἀπέτυχε τοῦ νὰ ἀνακτήσῃ τὰ κέρδη μας κατὰ τὰς προηγηθείσας ἡμέρας.

Ἀνακοίνωσις τοῦ στρατηγοῦ Χαῖγγ: Ὀξεῖα τοπικὴ μάχη τὴν πρωΐαν ταύτην εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ Σελανσύ, τὸ ὁποῖον ἐκυριεύσαμεν μετὰ πολλῶν αἰχμαλώτων. Τὸ πῦρ τῶν τυφεκίων καὶ τῶν πολυβόλων μας διέσπασαν μετ' ἀπωλειῶν τρεῖς ἀντεπιθέσεις ΒΔ τοῦ Φαιγέ.

16)29.—Γαλλικὴ ἀνακοίνωσις:

Τὰ στρατεύματά μας, ὑποστηριζόμενα ὑπὸ Χωστρίδων προήλασαν ἐκ νέου ἐφ' ὅλου τοῦ μετώπου συντρίψαντα τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ματαίως ἀπεπειράθη νὰ ἀνακόψῃ τὴν προέλασίν μας· προελάσαμεν μεταξὺ Ὀπερὶβ—Σαὶν—Μαρὴ—Ἀσὺ παρὰ τὰς κρατερὰς ἀντεπιθέσεις ἀνατολικῶς τοῦ Σὸμ καὶ διέβημεν τὴν Σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἐπὶ μετώπου 4 χιλιομ.

Ἀπὸ τῆς χθὲς προηλάσαμεν εἴς τινα σημεῖα καὶ ἐχωρήσαμεν μέχρι βάθους 8 χιλιομ. Εἰς δύο ἡμέρας οἱ Γάλλοι συνέλαβον ὑπὲρ τὰς 10,000 αἰχμαλώτους καὶ πολὺ πολεμικὸν ὑλικόν.

Ἀμερικανικὴ ἀνακοίνωσις: Ἡ πρώτη στρατιὰ ἐπετέθη ταύτην τὴν πρωΐαν 14)27 Σ)βρίου βορειοδυτικῶς τοῦ Βερδὲν ἐπὶ μέτωπον 20 μιλίων καὶ διεισέδυσαν εἰς τὰς ἐχθρικὰς γραμμὰς εἰς βάθος, κατὰ μέσον ὅρον ἑπτὰ μιλίων.

Ἀνακοίνωσις Χαῖγκ: Τμήματα 1ης καὶ 3ης στρατιᾶς μας ἐπετέθησαν σήμερον 15)28 Σεπτεμβρίου ἐπὶ εὐρέος μετώπου πρὸς τὴν διεύθυνσιν Καμπραί· παρὰ τὸ ἰσχυρὸν τῶν ἐχθρικῶν θέσεων καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ, πάντες οἱ σκοποὶ ἐπετεύχθησαν.

Ἠχμαλωτεύσαμεν ὑπὲρ τὰ 10 χιλ. στρατιώτας καὶ 200 τηχεβόλα.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Γαλλικὴ ἀνακοίνωσις: Παρὰ τὰς νέας ἐνισχύσεις διὰ Γερμανικῶν στρατευμάτων ὁ ἐχθρὸς ὑπεχρεώθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὑποχώρησίν του πρὸς βορρᾶν· ἰσχυραὶ ὀπισθοφυλακαὶ ἀνθίστανται ἔτι ἀπεγνωσμένως βορειοδυτικῶς τοῦ Μοναστηρίου. Οἱ Σύμμαχοι προήλασαν πέρα τοῦ Περλεπὲ προχωροῦντες πρὸς τὰς ὁδοὺς Κρουσσεύου Κισσεύου καὶ Βελές. Οἱ Σέρβοι ἐν τῷ κέντρῳ κατέλαβον τὸ συγκρότημα Παπαδίτσα ἀνατολικῶς τοῦ Παπούνα καὶ ἐκέρδησαν ἔδαφος δυτικῶς τοῦ κάτω Τσέρνα· ηὔρυναν ὡσαύτως τὴν προγέφυραν βορείως τοῦ Ἀξιοῦ καὶ ἐκυρίευσαν τὰ ὑψώματα μεταξὺ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τῆς κοιλάδος Κριγιαλακασίτζα, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ὀχυροῦται ἐσπευσμένως.

Εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα οἱ Ἀγγλογαλλοέλληνες ἔρριψαν ἰσχυρὰς ἐμπροσθοφυλακὰς πέρα τοῦ Ἀξιοῦ εἰς Γραδὲτς καὶ Χουδόϊτο καὶ ἐκυρίευσαν τὸ συγκρότημα Καραπάφι βορείως τῆς λίμνης Δοϊράνης. Ἡ λεία αὐξάνει· ἐκυριεύθησαν 30 τηλεβόλα τὴν 10)23 καὶ σιδηροδρομικὸν ὑλικόν.

Παρασκευὴ πρωΐα. Σερβικὴ ἀνακοίνωσις: Οἱ Σέρβοι τῇ 11)24 διέπραξαν σημαντικωτάτην ἐπιτυχίαν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ἀξιοῦ. Ἐφθάσαμεν εἰς Κριβολὰκ καὶ τὰ περίχωρα τοῦ Ἴστιπ (Σταβιαὶ) ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ, ᾐχμαλωτεύσαμεν ἕνα συνταγματάρχην διοικητὴν Βουλγαρικοῦ συντάγματος καὶ σημαντικὸν ἀριθμὸν αἰχμαλώτων, 4 χόϊτζερ, 3 ὀρεινὰ τηλεβόλα καὶ 100 ἁμάξας μετὰ τῶν ὑποζυγίων.

Ὁ σταθμὸς Γραδέσκο, ὃν ὑπερήσπιζον οἱ Γερμανοί, περιῆλθεν εἰς χεῖράς μας μετὰ μεγάλων ἐφοδίων, συμπεριλαμβανομένων ὀρεινῶν τηλεβόλων τῶν πλείστων βαρέων.

Βορείως τοῦ Περλεπὲ καταδιώκομεν τὸν ἐχθρὸν παρὰ τὸ Ἴζβαρ ὅπου οὗτος ἐτράπη ὁλοσχερῶς καὶ εἶνε ἐν ὑποχωρήσει. Ἐκυριεύσαμεν ἐνταῦθα μέγαν ἀριθμὸν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν μετὰ ὑλικοῦ. Ἐχθρικὴ πυροβολαρχία, ἥτις ἀπεπειράθη νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, προσεβλήθη ὑπὸ τῶν πολυβόλων μας καὶ οἱ ἄνδρες ἐφονεύθησαν καὶ τὰ τηλεβόλα ἐκυριεύθησαν.

Πλήρης γερμανικὴ ἴλη πολυβόλων ἥτις συνελήφθη παρεπονεῖτο ὅτι ἐγκατελείφθη ἐκ προθέσεως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Οἱ Γερμανοὶ ὑπεχρέουν συνεχῶς τοὺς Βουλγάρους νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν γραμμὴν τῆς μάχης.

Εἰς Τρουγιὰλ ὁ ἐχθρὸς ἔβαλε πῦρ εἰς τὴν ἀποθήκην, αἱ φλόγες μετεδόθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅπου ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸ Βουλγάρους ἀπώλοντο. Ἐπιβεβαιοῦται ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦσιν διαπράττοντες ὠμότητας κατὰ τῶν αἰχμαλωτευομένων στρατιωτῶν μας.

Βρεττανικὴ ἀνακοίνωσις ἐκ Θεσσαλονίκης: Τὸ ἱππικόν μας εἰσῆλθεν εἰς Βουλγαρίαν ἔναντι τοῦ Κοστουρίνου τῇ 12)25 Σβρίου.

Τό τε ἱππικὸν καὶ τὸ πεζικὸν ἡμῶν ἐξακολουθοῦσι προελαύνοντα ἐντὸς τῆς Βουλγαρίας. Οἱ Ἀγγλοέλληνες προελαύνουσιν ἐπὶ τῶν κρημνωδῶν τῆς ὀροσειρᾶς Βελαχίστα· οἱ Ἕλληνες πλησιάζουσιν εἰς τὴν κορυφογραμμὴν τῶν ὀρέων βορείως τῆς λίμνης Δοϊράνης. Τὰ στρατεύματα μας εἰς τὸ κέντρον ἔφθασαν εἰς Τζουμαόμπαση.

Γαλλικὴ ἀνακοίνωσις: Αἱ ἐπιχειρήσεις τῆς 11)24 καὶ 12)25 ἐγένοντο ἰδιαζόντως ἐπιτυχεῖς. Τὰ τρομερὰ ὄρη Βελαχίτζας ἐκυριεύθησαν καὶ ὁ Βρεττανικὸς στρατὸς διέβη τὴν Βουλγαρικὴν μεθόριον ἐν Κοστουρίνῳ βαδίζων πρὸς τὴν Στρώμνιτζαν. Τὰ ὑψώματα Γραδὲτς καὶ Πρανίνα ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ Ἑλλήνων, καὶ οἱ Σέρβοι ἐκυρίευσαν καὶ ἐπροχώρησαν πέρα τοῦ Ἴστιπ καὶ πλησιάζουσι τώρα τὸ Βελές. Ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐκκενώσῃ τὰς θέσεις βορειοδυτικῶς τοῦ Μοναστηρίου καὶ οἱ Σύμμαχοι ἀπειλοῦσιν αὐτοὺς πρὸς βορρᾶν ῥίπτοντες ὀπίσω εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Συμμαχικοί τινες αἰχμάλωτοι ἠλευθερώθησαν, πολυαριθμότερα τηλεβόλα ἐκυριεύθησαν καὶ συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ σημαντικὴ λεία. Ἐν τῷ παρόντι ὑπελογίσθησαν 10,000 αἰχμάλωτοι καὶ 200 τηλεβόλα.

16)29. Γαλλικὴ ἀνακοίνωσις: Οἱ Σύμμαχοι προελαύνουσιν ἀδιαλείπτως πρὸς βορρᾶν καὶ ἐκάθηραν ὁλοσχερῶς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ἀξιοῦ καὶ τὴν ὁδὸν Μοναστηρίου Περλεπὲ—Γράδτσκο. Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Στρώμνιτζαν. Τὸ Σερβικὸν ἱππικὸν διὰ τολμηρᾶς προελάσεως κατέλαβε τὴν πόλιν Κότσανα· τὰ Σερβικὰ στρατεύματα ἔφθασαν εἰς Καρπίντες βορείως τοῦ Ἴστιπ καὶ ἐπιτίθενται τώρα κατὰ τῆς πόλεως Βελές, ὑπερασπιζομένης ὑπὸ Γερμανικοῦ τάγματος καὶ ἀποσυντεθειμένων Βουλγαρικῶν στοιχείων.

Οἱ Σύμμαχοι προελαύνουσιν ἀπὸ τοῦ Περλεπὲ ῥίπτοντες πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῆς Γερμανοβουλγαρικῆς στρατιᾶς ἐπὶ τῆς ὀρεινῆς περιοχῆς δυτικῶς τοῦ Κρουσεύου. Οἱ Ἰταλοὶ ἔφθασαν ἤδη εἰς τὰ πέριξ τοῦ Κρουσεύου.

Σερβικὴ ἀνακοίνωσις: Τὰ στρατεύματα μας κατὰ τὴν 13)26 Σεπτεμβρίου εἰσῆλθον εἰς Βέλες καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὴν φρουράν· ἡ προέλασίς μας πρὸς τὰ Σκόπια ἐξακολουθεῖ· προηλάσαμεν, ὡσαύτως, ἀξιοσημειώτως πέρα τῆς Κοτζάνης· καὶ ἄλλον τεράστιον ἀριθμὸν αἰχμαλώτων συνελάβομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Γερμανῶν· κατελάβομεν, ὡσαύτως μεγάλας ποσότητας πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἐν οἷς μηχανικὰ τηλεβόλα καὶ ὀρεινὰ τοιαῦτα.

Βρεττανικὴ ἀνακοίνωσις: Τὰ Βρεττανικὰ στρατεύματα εἰσῆλθον εἰς Στρώμνιτζαν τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης, ἐνῷ οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἕλληνες κατέλαβον ἐξ ἐφόδου τὰ ὑψώματα τῶν ὀρέων Πελατσίτζα· οἱ Ἄγγλοι ἐκυρίευσαν 30 τηλεβόλα.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ. 81—
Κριθὴ	»	» 24—30
Βρόμη	»	» 17—18
Ὄροβος	»	» 7—7½
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	» 16—18
Λινόσπορος	»	» 4—5
Κουκκία ξηρὰ	»	» 4½ 5
Σταφίδες μαῦραι	»	» 4
» βρασταὶ	»	» 4—3
Γεώμηλα γαλλικὰ	»	» 3
Κρόμμυα	»	» 1
Βάμβαξ	»	» 90
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»340—360
Κουμανδαρία	»	»630—720
Ρακὴ σούμα 20 β.	ἡ ὀκᾶ	» 9

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα Αἰγύπτου	ὁ σάκκος	£ 2 16-0
Σάκχαρον	ἡ ὀκᾶ	» 16
Σάπων	ἡ ὀκᾶ	» 32
Καφὲς	»	» 23— 24

Τύποις «Λευκωσίας»
Πετρίδου καὶ Νικολάου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διῃρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας χάνει 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν πληρώνονται εἰς ἀκέραιον.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα ἀναλογεῖ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ κεφαλαιοποιεῖται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο)ο » » » » 6 »
4 ο)ο » » » » 1 ἔτος
5 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ